

UNIVERZITA PARDUBICE

Fakulta filozofická

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Kateřina Pejsarová

2012

Univerzita Pardubice

Fakulta filozofická

Seznamování online

hledání partnera přes internet

Kateřina Pejsarová

Bakalářská práce

2012

Prohlašuji:

Tuto práci jsem vypracovala samostatně. Veškeré informace a literární prameny, které jsem v práci využila, jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Byla jsem seznámena s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména se skutečností, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše. Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně.

V Pardubicích dne 31. 3. 2012

Kateřina Pejsarová

Poděkování

Děkuji Mgr. Tomáši Boukalovi za vstřícný přístup, cenné rady a připomínky. Dále děkuji doc. Oldřichu Kašparovi za jeho rady při semináři k bakalářské práci. Také bych ráda poděkovala své rodině, která mi byla oporou po celou dobu studia. Nakonec bych ráda poděkovala svým respondentům, bez kterých by tato práce nemohla vzniknout.

Anotace

Tato práce se zabývá seznamovacími portály, jejich uživateli, profily a jejich funkcí a důležitostí pro uživatele seznamovacích portálů, faktory, podle nichž si uživatelé seznamovacích portálů vybírají své partnery a zjištění preferencí, které vedou jejich uživatele k upřednostňování seznamování přes internet před jinými způsoby hledání partnera.

Empirický kvalitativní výzkum byl zaměřen na pravidelné dlouhodobé uživatele seznamovacích portálů, kteří mají s tímto typem seznamování rozsáhlé zkušenosti.

Z výsledku výzkumu vyplývá, že respondenti preferují seznamování online zejména proto, že pracují v kolektivu se stejným pohlavím a nevědí, kde jinde se seznamovat. Z výzkumu dále vyplývá, že nejdůležitějším faktorem, podle něhož si uživatelé seznamovacích portálů vybírají potenciálního partnera, je jeho místo bydliště. Druhým nejdůležitějším aspektem je profilová fotografie.

Klíčová slova

Internet – seznamování online – seznamovací portály – partner

Annotation

This thesis deals with dating portals, users of them, profiles and their functions and importance for users of dating portals, the factors by which users select their portals dating partners and identify preferences that lead their users to internet dating preference over search methods partner.

Empirical qualitative research focused on long-term regular users of dating portals who are acquainted with this type of extensive experience.

The research findings indicate that respondents prefer online dating in particular because they work in a team with the same sex and do not know where else to get acquainted. The research also shows that the most important factor, according to which users can choose a potential dating partner is his place of residence. The second most important aspect is the profile photo.

Key words

Internet – dating online – dating portals – partner

Obsah

1. Úvod.....	10
2. Metodologie	12
3. Internet	16
3.1 Historie internetu	16
3.1.1 WWW (World Wide Web)	18
3.1.2 Tim Berners-Lee	18
3.1.3 Internet u nás.....	19
4. Seznamovací portály	21
4.1 Historie seznamovacích portálů	21
4.2 Internetové seznamovací portály ve světě.....	21
4.2.1 Badoo.com	22
4.2.2 Match.com	23
4.2.3 Plentyoffish.com	24
4.3 České seznamovací portály	24
4.3.1 Seznamka.cz.....	24
4.3.2 Štěstí.cz	25
4.3.3 Rande.cz.....	26
4.3.4 Jiskření.cz.....	27
4.4 Srovnání zahraničních a českých seznamovacích portálů.....	29
4.5 České sociální sítě	30
4.6 Seznamovací portály versus sociální sítě	31
5. Profil na seznamovacím portálu.....	32
6. Oslovení	34
6.1 Objevovat nebo být objeven.....	35
7. Anonymita.....	36
8. Opravdové já	37
9. Výběr potencionálního partnera – nejdůležitější faktory	38
10. Od prvního kontaktu k „rande v reálu“	43
11. Rizika online seznamování.....	44
11.1 Riziko podvodu	44
11.2 Informace v profilu neodpovídající skutečnosti	44
11.3 „Nefungující chemie“	46

12. Nároky uživatelů online seznamek na potenciálního partnera v kontextu s věkem.....	47
13. Proč seznamování přes internet.....	49
14. Seznamování online – zábava, která může hraničit se závislostí.....	54
14.1 Léčba závislosti	56
15. Závěr.....	57
16. Bibliografie.....	61
16.1 Články z odborných periodik	62
16.2 Elektronické zdroje.....	63
17. Přílohy	64
17.1 Seznam respondentů	64
17.2 Otázky k výzkumu (použito i jako dotazník)	65
17.3 Seznam obrázků.....	67

1. Úvod

„Žili jsme na farmách, potom ve městech, a nyní budeme žít na internetu.“ To jsou velmi trefná slova Seana Parkera, jednoho ze spoluzakladatelů populárního Facebooku.

V roce 1984 bylo k internetu připojeno 1000 počítačů. O osm let později je již k internetu připojeno více než milion počítačů. Roku 2010 využívají služeb internetu přes dvě miliardy uživatelů. (<http://cs.wikipedia.org/wiki/Internet>) Internet původně vznikl jako akademická síť určená k výměně seriózních vědeckých informací. Nicméně postupem doby se stával více přístupný široké veřejnosti a nyní je nedílnou součástí našich životů.

Možnosti internetu jsou obrovské, nalezneme zde informace a služby všech typů. Nakupování, obsluha bankovního účtu, vzdělávání, poslech hudby, hraní online her a mnoho dalšího. Komunikace díky internetů získala zcela nový rozměr a evoluce v internetové komunikaci je velice rychlá. E-mail a tematické diskuze pomalu vytlačují sociální sítě. Díky sociálním sítím, jako je například Facebook či Twitter můžeme kdykoli sdílet s přáteli své pocity, odkazy, fotografie či videa, zkrátka jakékoliv informace.

Miliony uživatelů také na internetu hledají, nebo už našly svého partnera a to zejména díky seznamovacím portálům. A právě seznamovacím portálům a jejich uživatelům, tedy těm, kteří hledají lásku přes internet, jsem se rozhodla věnovat ve své práci.

Seznamovací portály se do podvědomí uživatelů internetu dostávají již v druhé polovině devadesátých let, tedy v době, kdy se internet plně otevřel komerčním aktivitám a přestal sloužit výhradně akademickým účelům. Do té doby se lidé nezdálo se seznamovali díky inzerátům v nejruznějších novinách či časopisech. S nástupem internetu se samozřejmě velká část těchto aktivit přesunula do online prostředí. Seznamovací portály vznikaly po celém světě a získávaly na oblibě, koneckonců velmi populární jsou dodnes. Je vlastně přirozené, že v době, kdy mnoho lidí na internetu de facto žije a většina z nás si bez něj již nedokáže svůj život představit, právě zde miliony lidí hledají a nacházejí lásku.

Výzkumné otázky

V této práci si kladu za cíl zodpovědět 2 základní výzkumné otázky:

1. Podle jakých faktorů si uživatelé vybírají na seznamovacích portálech své potenciální partnery?
2. Jaké jsou preference, které vedou uživatele seznamovacích portálů k upřednostňování seznamování přes internet před jinými způsoby hledání partnera?

2. Metodologie

Jelikož je téma seznamování přes internet velmi specifické, bylo možno během výzkumu využít jak tradičních metod kvalitativního výzkumu, tak metod, které se nabízí právě při zkoumání seznamování přes internet.

Znalost prostředí

Aby bylo možné provést kvalitní kvalitativní výzkum, je třeba důkladně se seznámit se zkoumaným prostředím. V rámci výzkumu jsem se proto zaregistrovala na několika českých i zahraničních seznamovacích portálech, komunikovala s jejich dalšími uživateli a testovala služby nabízené seznamovacími portály. Na portálu Badoo.com mám účet již od roku 2002, což mi nesmírně pomohlo při orientování se na ostatních seznamovacích portálech a při komunikaci s jejich uživateli. Přes seznamovací portál Rande.cz jsem se zapsala a později absolvovala takzvané RychlýRande, tedy seznamovací večer pro uživatele tohoto portálu. Díky tomu jsem se seznámila s dalšími uživateli seznamovacích portálů a navázala užitečné kontakty.

Své profily na seznamovacích portálech jsem po dokončení výzkumu nezrušila, zůstávám v kontaktu s většinou svých respondentů a nadále zjišťuji zajímavé skutečnosti a sleduji novinky v oblasti seznamování online.

Předvýzkum

Jak jsem již zmínila, v rámci svého výzkumu jsem si vytvořila účty na několika českých i zahraničních seznamovacích portálech. To mi velmi pomohlo, neboť jsem se seznámila se specifickým prostředím seznamovacích portálů a také jsem navázala užitečné kontakty.

V počátku svého výzkumu jsem chtěla použít jak metodu dotazníkového šetření, tak metodu polostrukturovaných rozhovorů. Dotazníková metoda se však příliš neosvědčila. Respondenti často odpovídali krátkými nerozvitými větami, které

bylo do mé bakalářské práce nutné rozvinout a obohatit. Proto jsem se rozhodla tyto dotazníky zařadit k předvýzkumu.

Výběr respondentů

Hlavním faktorem při výběru respondentů pro můj kvalitativní výzkum byla aktivní účast na seznamovacích portálech či zkušenosti s tímto způsobem seznamování. Záměrně byli osloveni uživatelé, kteří se pohybují v prostředí seznamovacích portálů delší dobu a absolvovali „reálná rande“, zakládající se na seznámení na internetovém seznamovacím portálu. Oslovovány byly osoby starší dvaceti let a to zejména ty, které jednoznačně uvedly, že přes seznamovací portály hledají vážný vztah. Věk respondentů byl omezen pouze spodní hranicí dvaceti let, přičemž nejmladšímu respondentovi bylo dvacet let a nejstarší respondent dovršil devětačtyřiceti let.

Naprostou většinou mojich informátorů byli anonymní respondenti, které jsem získala pouze pro účely výzkumu, pouze tři respondenty jsem osobně znala již před začátkem výzkumu.

Své respondenty jsem získávala především na internetových seznamovacích portálech, na kterých jsem se v rámci výzkumu sama zaregistrovala. Často mi oslovení uživatelé doporučovali své známé a zasílali mi na ně kontakt či jejich nick na seznamovacím portálu, viz metoda sněhové koule.

V mé práci byly využity údaje a data od dvaadvaceti respondentů, z toho dvanácti žen a deseti mužů. Seznam respondentů spolu s uvedeným věkem, dosaženým vzděláním a aktuálním zaměstnáním bude obsažen v příloze.

Metoda sněhové koule

Během svého výzkumu jsem při získávání respondentů hojně využívala metodu sněhové koule, tzn. původní informátoři mne navedli k jiným členům mé cílové skupiny. Velice často mne oslovované osoby doporučovaly své přátele a známé, kteří podle jejich názoru měli se seznamovacími portály a seznamováním přes internet větší zkušenosti.

Rozhovory

Jak jsem již uvedla, během svého výzkumu jsem využívala polostrukturovaného rozhovoru. Otázky jsem měla dopředu připravené a vždy zazněly všechny, ale jejich pořadí se během rozhovoru často měnilo a nezdá se mi, že respondenti svěřili s nejrůznějšími zážitky, které přímo nesouvisely s otázkami.

Nejčastěji jsem praktikovala osobní rozhovory. Na počátku rozhovoru jsem vždy respondenta požádala, zda si mohu rozhovor přímo zapisovat. Se zápornou odpovědí jsem se nesešla. Přímé převádění rozhovorů do psané formy mi velmi usnadnilo následnou práci se získanými daty.

V několika případech jsem provedla také rozhovory přes chat na seznamovacím portálu. Tento typ rozhovoru byl proveden s uživateli, kteří se se mnou nemohli, nebo nechtěli osobně setkat. Častým důvodem byla časová tíseň či zdravotní indispozice. Nevýhodou tohoto rozhovoru bylo, že respondenti mohli rozhovor přerušit ukončením chatové konverzace, ať už záměrně či omylem. Problémem mohla být také technická porucha.

Nejpřínosnější metodou pro mne byly osobní rozhovory. Jak jsem již zmínila, dotazníková metoda se příliš neosvědčila a nakonec byly údaje získané přes dotazníky použity k předvýzkumu. Rozhovory přes chat byly často neosobní a bylo proto obtížnější navodit příjemnou atmosféru.

Při osobním setkání se informátoři dokázali více otevřít a rozprávět. Rozhovory byly nejčastěji realizovány v kavárně, nebo oblíbeném podniku respondenta, kde příjemné prostředí navodilo „pohodovou“ atmosféru. Respondenti byli vždy ujisti, že se nikde neobjeví jejich celé jméno a zůstanou tak v anonymitě, což samozřejmě přispělo k tomu, že se mi svěřili s osobními zážitky a zkušenostmi.

Etika

Všichni informátoři, jak respondenti, s nimiž byl proveden osobní rozhovor či rozhovor přes chat, tak respondenti, kteří vyplnili dotazník, byli seznámeni s účelem tohoto výzkumu. Všichni respondenti byli ujištěni o tom, že nikde nebude zveřejněno jejich celé jméno a zůstanou tak v anonymitě. Všichni respondenti souhlasili s uveřejněním informací o jejich pohlaví, věku, dosaženém vzdělání a současném zaměstnání. Všem respondentům bylo vysvětleno, že se jedná výhradně o výzkum k bakalářské práci a jejich údaje nebudou použity pro marketingové účely.

3. Internet

Internet je celosvětový systém navzájem propojených počítačových sítí („sít' sítí“), ve kterých mezi sebou počítače komunikují pomocí rodiny protokolů TCP/IP. Společným cílem všech lidí využívajících Internet je bezproblémová komunikace (výměna dat). (<http://cs.wikipedia.org/wiki/Internet>)

Informace jsou nám potřebné k nejrůznějším každodenním aktivitám a je tomu tak od nepaměti. Proto se lidé už od dávných dob snaží zaznamenávat informace a také vyvíjet technologie, díky kterým je možné zaznamenané informace organizovat a vyhledávat. V tomto ohledu je internet bezesporu nejvýznamnějším výdobytkem.

3.1 Historie internetu

Myšlenky na vytvoření sítě, která by navzájem propojovala nejdůležitější vojenské, vládní a vědecko-výzkumné počítače se poprvé objevují ve Spojených státech amerických počátkem šedesátých let, tedy v době, kdy vrcholí studená válka. Jelikož motivace byla veskrze vojenská (přežití v případě jaderného úderu), vyplynul požadavek, aby šlo o síť decentralizovanou, která bude schopna fungovat i v případě výpadku některého z uzlů sítě. (Sklenák, 2001, str. 181)

Roku 1969 tedy vznikla propojením prvních čtyř uzlů sít' ARPANET. Jelikož byla tato síť v mnoha ohledech velmi úspěšná, rozrůstal se počet připojených uzlů. V roce 1971 to bylo 16 uzlů, o rok později již 37 uzlů. v roce 1983, kdy už byly dokončeny práce na základních částech protokolů TPC/IP, měl už ARPANET více než 500 uzlů. (Sklenák, 2001, str. 181)

Období mezi lety 1983-1992 by bylo možné označit jako druhou etapu rozvoje internetu. Tato etapa byla charakterizována prudkým růstem internetu (z přibližně tisíce počítačů v roce 1983 na více než milion počítačů v roce 1992) a především expanzí mimo americký kontinent.

V prvních letech tohoto období vznikly počítačové sítě EUNET (European UNIX Network), EARN (European Academic and Research Network), japonská síť JUNET a britská síť JANET (Joint Academic Network). (Renda, 1998, str. 13)

Současně s růstem připojovaných počítačů bylo nutno řešit problém efektivního přidělování jmen – v roce 1984 byl zaveden do používání dodnes platný doménový systém DNS (Domain Name Services).

Dalším krokem vpřed bylo vytvoření americké páteřní sítě NSFNET, která propojovala pět nejdůležitějších amerických superpočítačových center. (Sklenák, 2001, str. 182)

Roku 1991 dosáhla NSFNET kapacity 44,7 Mb/s a vědci z Minnesotské univerzity poprvé předvedli systém Gopher, který byl posledním schůdkem k systému WWW, jenž je zřejmě největším „viníkem“ zodpovědným za současnou podobu internetu. Pro prohledávání gopherského prostoru byl v roce 1992 na univerzitě v Nevadě vytvořen systém Veronika. (Renda, 1998, str. 13)

Myšlenka na služby WWW (World Wide Web) se objevila ještě před zprovozněním služby Gopher, přesněji řečeno v roce 1989, kdy Tim Berners-Lee v interním dokumentu ústavu CERN popisoval možnosti vytvoření distribuovaného systému jako jednotící nadstavby nad mnoha různorodými informačními zdroji. První prototyp WWW serveru byl předveden v roce 1990. Prudký nárůst obliby však nastal až v roce 1993, kdy byla k dispozici první verze graficky orientovaného prohlížeče NCSA Mosaic. Od té doby byla služba Gopher postupně zatlačována do pozadí. (Sklenák, 2001, str. 183)

Do roku 1993 zůstával internet doménou především vědeckých a akademických pracovišť. Uživatelé a provozovatelé se vehementně bránili příchodu komerčních aktivit na internet. Situace se začala měnit v roce 1991, kdy americký kongres přijal zákon High Performance Computing Act, jehož iniciátorem byl senátor Al Gore. Od roku 1993 se na internetu začaly ve velkém objevovat komerční organizace, nejprve počítačové, později i firmy z dalších oborů lidské činnosti. V mnoha státech se internet stává běžnou součástí každodenního života. (Renda, Renda, 1998, str. 13)

Pro ilustraci toho, jak razantně stoupá počet uživatelů internetu, uvedu, že v roce 1996 bylo připojeno 55 milionů lidí, v roce 2000 to bylo 250 milionů, v roce 2003 600 milionů, v roce 2005 900 milionů, roku 2009 1,8 miliardy a v roce 2010 přes 2 miliardy uživatelů. (<http://cs.wikipedia.org/wiki/Internet>)

3.1.1 WWW (World Wide Web)

World Wide Web je služba, která zpřístupňuje v prostředí internetu hypertextové dokumenty.

Není sporu o tom, že služba WWW má nemalou zásluhu na popularizaci internetu, na jeho otevření všem kategoriím uživatelů. Doslovný překlad názvu služby je - celosvětová pavoučí síť nebo celosvětová pavučina – je narážkou na snahu utkat vazby mezi servery celého světa. Úspěšnost služby WWW je kromě atraktivního grafického prostředí dána také základním hypertextovým navigačním principem, podpoře multimédií a integraci jiných služeb. (Sklenák, 2001, str. 188)

Jak již bylo zmíněno, služba WWW se zrodila po krátkém vývoji v roce 1990. Její prototyp předvedl Tim Berners-Lee.

Zdrojový kód programu byl v roce 1993 uvolněn jako volné dílo, což z něj dělá svobodný software. (<http://cs.wikipedia.org/wiki/WorldWideWeb>)

3.1.2 Tim Berners-Lee

Narodil se 8. června 1955 v Londýně. Jeho rodiče, Conway Berners-Lee a Mary Lee Woods, oba matematici, byli společně zaměstnáni v týmu, který postavil Manchester Mark I, jeden z prvních počítačů.

Jak již bylo uvedeno, Timothy „Tim“ Berners-Lee je vynálezcem World Wide Web a také ředitel konsorcia W3C, které dohlíží na pokračující vývoj webu. (http://cs.wikipedia.org/wiki/Tim_Berners-Lee)

Friedrich Naumann ve své knize Dějiny informatiky: od abaku k internetu uvádí, že Tim Berners-Lee pracoval v roce 1980 v Evropské organizaci pro jaderný výzkum (CERN) ve švýcarské Ženevě, kde vytvořil program ENQUIRE, který mu měl pomáhat při dokumentaci nejdůležitějších okamžiků jeho života a spojovat je s asociacemi k nejrůznějším komplexům úloh. Vzhledem k zásobě dokumentů, které byly k dispozici pouze v jednom exempláři a na jednom místě, jej napadlo vytvořit multimediální informační systém s dálkovou sítí, aby k těmto zdrojům existoval

přístup z různých míst. Berners-Lee se nejprve ve svém plánu na Word Wide Web zaměřil na vytvoření nástroje, jehož pomocí by šlo vyměňovat pohodlně data a myšlenky fyziků věnujících se výzkumu vysokoenergetických jevů, kteří byli roztroušeni po celém světě.

V roce 1989 přišel Tim Berners-Lee společně s Robertem Cailliauem vytvořil první návrh projektu vytvoření distribuovaného hypertextového systému a tím byl zahájen projekt WWW. Krátce nato napsal první webový prohlížeč WorldWideWeb (později přejmenovaný na Nexus), který byl určen speciálně pro počítač NeXT v CERNu. (http://cs.wikipedia.org/wiki/Tim_Berners-Lee)

Roku 2007 byl Timu Berners-Lee udělen Královnou Alžbětou II. Řád za zásluhy. (<http://www.w3.org/People/Berners-Lee/>)

Obrázek č. 1 - Tim Berners-Lee

3.1.3 Internet u nás

Do Československa dorazil internet na konci roku 1990. V té době se byly vytvořeny dva uzly – v Ústavu aplikované kybernetiky v Bratislavě a na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze, které byly připojeny na infrastrukturu evropské sítě EUNET.

V roce 1991 byla vytvořena síťová doména cs a její správou bylo pověřeno výpočetní středisko při VŠCHT. Na konci téhož roku již bylo pod touto doménou registrováno 18 institucí. (Renda, Renda, 1998, str. 16)

Již v roce 1991 byl podáván návrh na vybudování celorepublikové páteřní sítě. Ta měla propojovat všechna tuzemská akademická centra a dále by pak měly Internet rozvádět metropolitní sítě.

Na základě tohoto návrhu vnikly v Československu dva projekty na vybudování národních páteřních sítí, slovenské a české, přičemž propojení těchto dvou páteří bylo součástí projektu české strany (konkrétně šlo o spoj vedený z Prahy do Bratislavy) Český projekt dostal jméno FESNET (Federal Educational and Scientific NETwork).

V červnu 1992 české ministerstvo školství schválilo projekt a uvolnilo na něj 20 milionů korun. V průběhu roku 1992 se písmeno F v názvu FESNET změnilo na C a tím vlastně vznikl CESNET (Czech Educational and Scientific NETwork). Na Slovensku se souběžně začala budovat síť SANET (Slovak Academic NETwork). (<http://www.fi.muni.cz/usr/jkucera/pv109/2000/xchlad.htm>) První čistě komerční firmou, která začala zprostředkovávat připojení k Internetu, byla firma CONET, která začala provozovat síť CZNET, jež vznikla z pražského uzlu sítě EUNET. Tato síť disponovala 64kbitovou linkou vedoucí z Prahy do Amsterdamu.

Na sklonku roku 1995 se otevřelo pole pro širší komerční využití Internetu. V roce 1996 následovalo založení peeringové společnosti NIX.cz. V září 1997 se Internet dočkal obchodního rejstříku. Tehdejší odhady počtů uživatelů Internetu jsou trochu nepřesné, avšak uvádí se, že na přelomu století používalo v ČR Internet 400 tisíc – 600 tisíc uživatelů, někteří ovšem nepravidelně. K červnu 2010 bylo zjištěno již na 6 680 800 uživatelů Internetu (penetrace populace - 66%). (Matějka, Bakalářská práce, 2011, str. 20)

4. Seznamovací portály

4.1 Historie seznamovacích portálů

Jak již bylo zmíněno, do roku 1993 byl internet doménou především vědeckých a akademických pracovišť. Uživatelé a provozovatelé se bránili příchodu komerčních aktivit na internet. Situace se začala měnit v roce 1991, kdy americký kongres přijal zákon High Performance Computing Act. Od roku 1993 se na internetu začaly ve velkém objevovat komerční organizace, nejprve počítačové, později i firmy z dalších oborů lidské činnosti.

Mezi lety 1993 – 1994 tedy proběhly první pokusy o vytvoření seznamovacích portálů. Jelikož odezva od uživatelů byla veliká, vznikaly seznamovací portály v mnoha zemích. Roku 1995 vznikl ve Velké Británii portál Match.com, který je dodnes nesmírně populární a získal již přes osm milionů registrovaných uživatelů.

Také Česká republika nebyla výjimkou, i u nás začaly vznikat portály zabývající se seznamováním svých uživatelů. Jednou z prvních online seznamek v Čechách byl portál Seznamka.cz, vzniknuvší v roce 1996. Svou popularitu si tento portál udržuje dodnes. Od roku 1996 vzniklo v Čechách mnoho dalších seznamovacích portálů, z nichž některé se ujaly, jiné svou činnost ukončily. Jelikož seznamování přes internet je velmi oblíbené a stále si získává nové fanoušky, vznikají další a další seznamovací portály, které pomáhají svým uživatelům s hledáním partnera.

4.2 Internetové seznamovací portály ve světě

Portálů, které se zabývají seznamováním uživatelů, dnes existuje nesčetně. Sluší se tedy uvést alespoň ty nejvyhledávanější a nejoblíbenější.

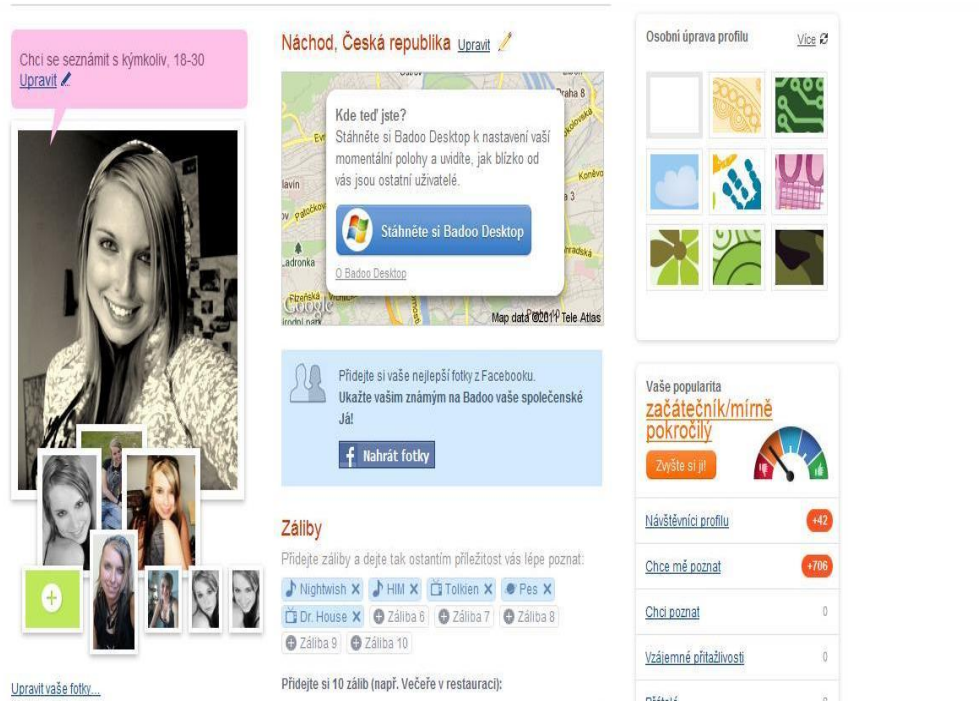
4.2.1 Badoo.com

Největší světovou společenskou sítí, díky které lze najít partnera je portál Badoo.com. Tato síť vznikla roku 2006 a velmi rychle získala na oblibě. Dnes má více než 137 milionů registrovaných uživatelů. Badoo.com zaměstnává více než 200 specialistů, kteří hovoří 25 jazyky.

Registrace a běžné služby jsou zde zdarma, ale uživatel má možnost zakoupit kredity, díky kterým se takzvaně zvyšuje popularita. Uživatel se zakoupenými kredity může umístit svou fotografii do „světel reflektorů“. Tato fotografie se potom zobrazuje všem uživatelům v horní části stránky, a tím se zvyšuje šance na seznámení. Díky prémiovým kreditům uživatel také získá možnost poslat jinému uživateli virtuální dárek a také kontaktovat denně více lidí.

V dalším funguje Badoo.com stejně jako většina ostatních seznamovacích portálů. Uživatel si založí profil, nahraje fotografie, vyplní inzerát a popíše své záliby (nahrání fotografie ani popis zálib není povinné). Poté už nic nebrání seznamování. Hledat svého budoucího partnera můžeme pomocí vyhledávače „lidé z okolí“ či pomocí hry setkání, kdy jsou uživatelé náhodně nabízeny různé fotografie a on označuje, s kým by se rád seznámil a to podle oné fotografie a uvedeného věku, místa bydliště a krátkého inzerátu.

Na profilu se uživatelé kromě jeho fotografií, jeho vyplněného inzerátu a jeho hobby zobrazuje také měřítko popularity, který uživatelé ukazují jeho oblíbenost podle četnosti návštěv jeho profilu jinými uživateli. (www.badoo.com)

Obrázek č. 2 – Profil na portálu Badoo.com

4.2.2 Match.com

Jedním z nejdéle fungujících seznamovacích portálů je server Match.com. Vznikl roku 1995 a to ve Velké Británii. Své služby poskytuje více než osmi milionům uživatelů a to ve 24 zemích a v 8 jazycích. Pracovníci Match.com vytvořili také několik dalších seznamovacích portálů se speciálními službami. Příkladem je portál Chemistry.com, který slibuje nalezení vhodného protějšku v rekordním čase. Nabízí také test osobnosti, který má uživateli poskytovat důkladný pohled na to, co žádá od vztahu a nahlédnout na jeho potencionální data.

Drtivá většina inzerátů je míněna velice vážně, což je zřejmé zejména z velice přesně zadaných parametrů na profilu inzerentů. Jen vytvoření profilu zabere mnoho času, neboť je nutné zadat velké množství údajů o vlastní osobě i o představě potencionálního partnera.

Tento internetový seznamovací portál také vykazuje nemalé zisky, což u českých seznamovacích portálů není příliš rozšířený jev. Ačkoli i české seznamovací portály nabízí placené služby, na Match.com je zdarma pouze

registrace a vyhledávání potenciálního protějšku, za kontakt na vybraného uživatele se musí zaplatit. Vzhledem k tomu, že Match.com uvádí, že jejich služeb využívá více než 8 milionů registrovaných uživatelů, zisky tohoto portálu jsou závratné. (www.match.com)

4.2.3 Plentyoffish.com

Dalším velmi úspěšným seznamovacím portálem je Plentyoffish.com. Tento portál má více než 32 milionů registrovaných členů a denně se registruje průměrně 30 tisíc nových členů. Uživatelé odešlou přibližně 15 milionů zpráv za den. Počet průměrných denních návštěv za měsíc je 1 160 000.

Zakladatel Plentyoffish.com je Markus Frind. Tuto nesmírně oblíbenou internetovou seznamku provozoval od roku 2001 sám, v roce 2008 začal najímat další zaměstnance.

Seznamovací portál Plentyoffish.com poskytuje své služby zdarma, ale nabízí také samozřejmě velké množství nadstandardních a tudíž placených produktů a služeb. Dalším zdrojem financí Plentyoffish.com jsou samozřejmě reklamy. Portál nabízí také luxusní verzi, která je kompletně placená. (www.plentyoffish.com)

4.3 České seznamovací portály

Od druhé poloviny devadesátých let získává seznamování přes internet na oblibě i v České republice.

4.3.1 Seznamka.cz

Jedním z prvních seznamovacích portálů v České republice, který si udržuje svou popularitu dodnes je Seznamka.cz.

Seznamka.cz započala svou činnost v roce 1996. Podle údajů, které na svých stránkách Seznamka.cz uveřejňuje, se zde seznámily již miliony lidí.

Jako u většiny seznamovacích portálů je zde registrace i základní služby zdarma, ovšem k máni je i takzvané VIP členství. S tímto nadstandardem se dá získat mnoho služeb, například vložit do fotoalba více fotografií, prodloužit interval, po kterém se automaticky odstraní přečtené vzkazy, možnost uložit si více přátel nebo ignorovaných uživatelů do adresáře. Dále je k dispozici přehled uživatelů, kteří si prohlíželi vložený inzerát či možnost připojovat ke vzkazům fotografie a to včetně obrázků erotického zaměření. Cena VIP členství na tomto portálu činí 15 korun na 15 dní, za 120 dní potom zájemce zaplatí 99 korun.

Začít s hledáním partnera je na tomto portálu velmi snadné. Registrace je velmi rychlá a dotazník obsahuje pouhých sedm otázek, jejichž vyplnění navíc není povinné. Poté již je možné podat inzerát, napsat kterémukoli uživateli vzkaz, nahrát na profil několik fotografií či videí nebo naplnit adresář přáteli.

Seznamka.cz dále nabízí vyhledávání města, tedy možnost zobrazit profily pouze těch uživatelů, kteří bydlí v zadaném městě.

Seznamování je zde rozděleno do čtyř základních kategorií:

- 1) vážná seznámení
- 2) sex seznamka
- 3) dopisování a přátelé
- 4) společné cestování

Díky těmto kategoriím se uživatelé snáze seznámí s lidmi se stejnými záměry a cíly.

(www.seznamka.cz)

4.3.2 Štěstí.cz

Další zavedenou seznamkou v České republice je portál Štěstí.cz. Založena byla v roce 2004 a přibližný počet zaregistrovaných uživatelů je 120 tisíc. Portál Štěstí.cz dále uvádí, že každý den se zde zaregistruje 600 – 1000 nových uživatelů.

Proces registrace je zde velmi krátký, stačí si zvolit uživatelské jméno a heslo, uvést email, na který vzápětí bude zaslán aktivační kód, vytvořit krátký inzerát, uvést výšku v centimetrech, zadat rok narození, pohlaví, kraj a město. Dále je zde

možnost zaškrtnout preferovanou formu vztahu (vážný, flirt, sex, přátelství). Tyto údaje, kromě uživatelského jména, hesla a emailu není povinné vyplnit.

Následně je třeba zaslat registrační SMS zprávu, díky které budou na zadaný email zaslány aktivační údaje. Tato SMS zpráva přijde uživatele na 99 korun. Díky této SMS zprávě bude novému uživateli na 30 dní aktivován VIP účet s různými nadstandardními službami. Poté je možné nahrát fotografie, upravit zadané údaje a uživateli již nic nebrání v seznamování.

Registrace nového uživatele / podání seznamovacího inzerátu

Seznamka Štěstí.cz je určena lidem, kteří to myslí se seznamováním vážně. Proto je každému uživateli povolen pouze jeden aktivní inzerát (seznamovací profil), který je nutno po jeho vytvoření potvrdit emailem a aktivační SMS v ceně 99 Kč. Zároveň získáváte na 30 dnů VIP členství, které vám umožní využívat řadu rozšířených funkcí. Aktivace je jednorázová, po aktivování profilu můžete využívat služeb seznamky Štěstí.cz po dobu jednoho roku zcela zdarma.

TEXT INZERÁTU:

Zde zadejte text vašeho seznamovacího inzerátu.

UŽIVATELSKÉ JMÉNO: [ověřit](#) E-MAIL:

Zvolte si uživatelské jméno (pouze znaky a-Z, 0-9, podtržítka a tečka) Zde zadejte kontaktní e-mail. Na tuto adresu Vám bude zaslán kód pro ověření platnosti registrace. E-mail nebude nikdy zobrazován.

HESLO: Zadejte heslo (zadejte alespoň 5 znaků, heslo nesmí začínat nebo končit mezerou)

BEZPEČNOST HESLA:

HESLO: (kontrola) Zde zadejte heslo znovu pro kontrolu.

JSEM: muž žena

SEXUÁLNÍ ORIENTACE: heterosexuální homosexuální bisexuální

HLEDÁM VZTAH: vážný flirt sex přátelský

KRAJ: ROK NAROZENÍ: např. 1977

NEJBLIŽŠÍ MĚSTO: VÝŠKA: cm

Souhlasím s [podmínkami používání](#) služeb štěstí.cz - osudová seznamka Než budete pokračovat, prostudujte si podmínky používání našich služeb! V případě souhlasu s těmito podmínkami zaškrtněte zobrazené políčko a stiskněte tlačítko pokračovat.

Obrázek č. 3 – Registrační formulář na portálu Štěstí.cz

4.3.3 Rande.cz

Přes sto tisíc registrovaných uživatelů má také portál Rande.cz. Tento seznamovací portál funguje od roku 1998.

Registrace je na Rande.cz zdarma, stejně jako základní služby. Uživatel má možnost zakoupit prémiové kredity. Za získané kredity si lze zakoupit nejrůznější nadstandardní služby, jako například zviditelnění vlastní nebo cizí přezdívky či inzerátu a tím zviditelnit profilovou fotografii mezi TOP uživateli na hlavní stránce,

zvýhodňovat vlastní nebo cizí fotografie. Jak Rande.cz uvádí, zvýší se tak uživatelova šance na seznámení a zvyšuje se účinnost inzerátů. Platit za prémiové kredity je možné pomocí SMS zpráv, platbou přes účet nebo pomocí online platby PaySec. Tento způsob platby spolu s platbou kartou je zvýhodňována proti platbou SMS zprávou a uživatel získává slevu. 30 kreditů lze získat pomocí SMS zprávy za 99 korun, ostatními způsoby platby za 90 korun.

Uživatel má dále možnost zaplatit si takzvané VIP členství. VIP členství má mnoho výhod. Uživatel například nebude obtěžován reklamami, zvětší se mu seznam přátel, fotoalbum a prostor pro deníček. Dále uživatel získá přístup k detailnímu výpisu vhodnosti uživatelů, může používat více smajlíků, získá k dispozici archiv vzkazů či může zakázat ostatním uživatelům hodnotit jeho profil.

Zajímavostí tohoto portálu je, že k prohlížení fotografií a základnímu vyhledávání není vyžadována registrace, tedy na fotografie může nahlédnout kdokoli, na celé profily včetně vyplněných zálib jen registrovaný uživatel. Rande.cz dále nabízí rychloseznamku, tedy zadání parametrů ideálního partnera, díky kterým portál vyhledá nejvhodnější kandidáty. Uživatelé mohou vyzkoušet také RychlýRande. Rande.cz uvádí: RychlýRande je ideální seznamovací večer pro všechny, kteří nemají partnerský vztah, chtějí se seznámit se zajímavými novými lidmi a poznat neotřelý a nenucený způsob seznamování. Během jediného večera se seznámíte až s 20 - ti protějšky! S každým si popovídáte 3 minuty a sami budete překvapeni, co vše Vám za tak krátkou dobu sdělí Vaše srdce. (www.rande.cz)

4.3.4 Jiskření.cz

Jednou z novějších online sezonek v Čechách je portál Jiskření.cz, který vznikl v roce 2009.

Jak uvádí zakladatelé tohoto portálu, Jiskření.cz je internetová seznamka zejména pro ty, kteří skutečně hledají lásku. Také proto je zde zaveden registrační poplatek 79 korun, který má zamezit registraci těch uživatelů, kteří nemají o seznámení skutečný zájem.

Po zaplacení registračního poplatku na tomto portálu už stačí vytvořit zajímavý profil. Jako na ostatních online seznamkách uživatel může, ale nemusí,

nahrát profilovou fotografii a vyplnit inzerát. Také není povinností vyplnit informace o zálibách, ovšem jak Jiskření.cz uvádí v nápovědě, vyplnění těchto atributů výrazně zvyšuje šanci na seznámení.

Portál Jiskření.cz uvádí, že pouze ten, kdo je zaregistrovaný a chce se seznámit, uvidí fotografie uživatele. Před ostatními slídily (jako rodiči, kolegy či kamarády) si může uživatel své soukromí chránit a nastavit si rozostření fotografií. Zobrazí se jim pouze rozmazané obrisy.

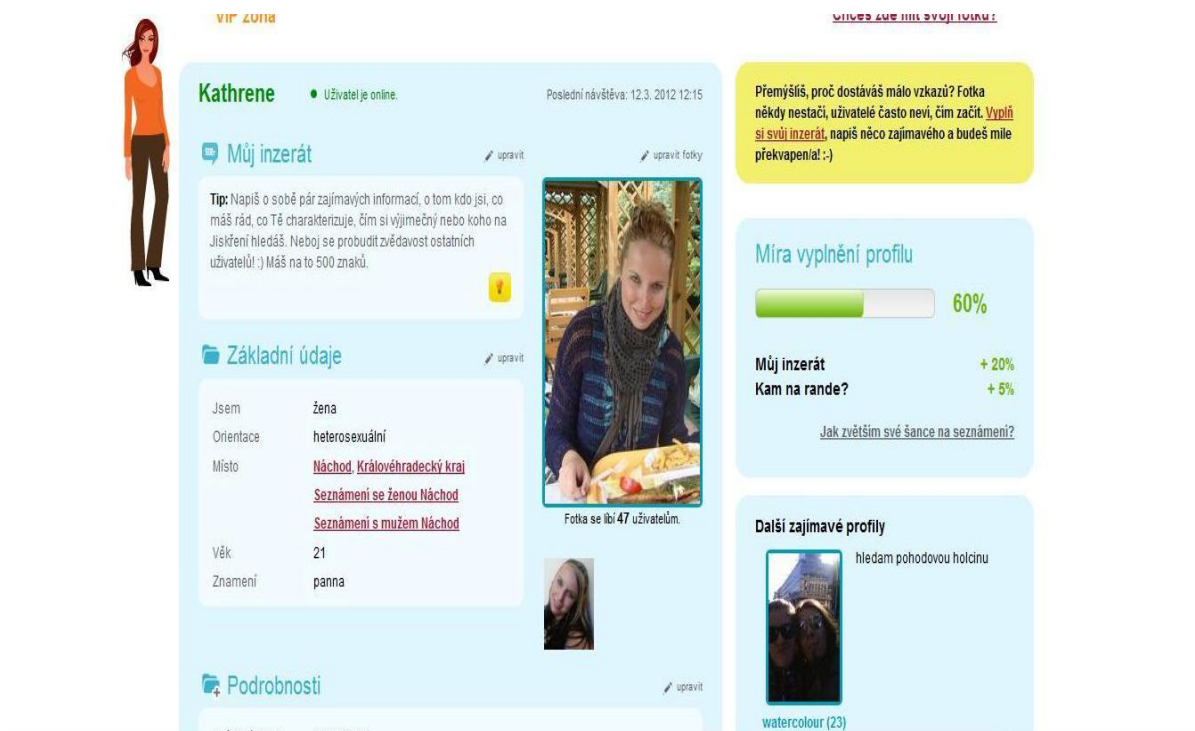
Jiskření.cz nabízí několik zajímavých her a služeb. Oblíbené jsou například kvízy, do kterých uživatelé vkládají odpovědi na otázky o jiných uživateli (např. Myslíš, že je tento uživatel sympatický? apod.). Vzhledem k tomu, že se uživatelé většinou neznají, odpovědi jsou založeny na dojmu, který uživatel získá z profilu. Uživateli se však nezobrazí, kdo na otázku odpověděl, dozví se pouze, kolik uživatelů na danou otázku odpovědělo kladně. Za odeslání SMS zprávy, stojící 10 korun může uživatel zvolit jednu z otázek, na níž se mu zobrazí odpovědi (i budoucí).

Uživatel má také možnost vyzkoušet takzvanou seznamovací loterii, po jejímž spuštění jsou uživateli nabízeny náhodně vybrané profily.

Na Jiskření.cz je dále připravena takzvaná škola seznamování, kde se uživatel dozví, jak oslovit, jak si napsat poutavý profil a zajistit si pozornost, čeho se vyvarovat a jak se zbavit konkurence.

Portál nabízí také VIP zónu, kam bude umístěn uživatel, který zašle SMS zprávu za 40 korun. Za tuto částku bude uživatel umístěn do VIP zóny na týden. Bude-li uživatel umístěn do VIP zóny, jeho profilová fotografie a inzerát budou viditelné na stránce Vyhledávání, což zvyšuje šanci uživatele na seznámení.

Portál Jiskření.cz za dobu svého působení získal na oblibě a dnes má přes 88 tisíc registrovaných uživatelů. (www.jiskreni.cz)

Obrázek č. 4 – Profil na portálu Jiskření.cz

4.4 Srovnání zahraničních a českých seznamovacích portálů

V rámci výzkumu jsem se zaregistrovala na všech výše uvedených seznamovacích portálech, abych získala možnost je porovnat.

Největším rozdílem mezi zahraničními a českými seznamovacími portály je podle mého názoru náročnost provozovatelů portálů na potenciální uživatele. Zatímco na české online seznamce se může zaregistrovat prakticky kdokoli, na zahraničních portálech je kladen veliký důraz na skutečný zájem o seznamování. Rozdíl je patrný zejména na registračních údajích. Na zahraničních portálech musí uživatel zodpovědět veliké množství otázek rozdělených do tematických okruhů. Tyto otázky se týkají jak představ uživatele o potenciálním partnerovi, tak informací o samotném uživateli. Otázky jsou velmi specifické, uvádí se například preferované vyznání potenciálního partnera, nebo preferovaná rasa (Match.com). Na tuzemských seznamovacích portálech oproti tomu obvykle stačí vyplnit velmi krátký dotazník, jehož některé části často lze ponechat nevyplněné. Pro ilustraci,

kompletní registrace na portálu Match.com mi trvala půl hodiny, na serveru Seznamka.cz to bylo cca pět minut. Jak uvádí portál Plentyoffish.com, jejich cílem je pomoci v seznamování lidem, kteří skutečně touží poznat toho pravého a tomu jsou přizpůsobeny nabízené služby. Na portálu Match.com je dále registrace zdarma, ale kontakt na potenciálního partnera je poskytnut až po zaplacení poplatku. Tím je podle portálu zajištěn skutečný zájem uživatelů o seznámení.

Také některé české seznamovací portály vyžadují od svých uživatelů registrační poplatek, který má zamezit zahlcování portálů uživateli, kteří nemají o seznámení skutečný zájem. Lze ovšem polemizovat o tom, zda tato teorie opravdu funguje, nebo je to jen marketingový tah, zvyšující příjmy seznamovacích portálů.

4.5 České sociální sítě

Také v České republice vznikly sociální sítě, jejichž účelem bylo sdílet informace s přáteli. Některé z nich byly využívány i k seznamování, ovšem stále platí, že sociální sítě nejsou seznamovacími portály v pravém slova smyslu a slouží spíše ke sdílení informací s přáteli, nežli hledání partnera.

Mezi české sociální sítě patří například portál Lidé.cz, Líbímseti.cz nebo Spolužáci.cz.

Svého času byly tyto sítě nesmírně populární, ovšem s nástupem fenoménu Facebook jejich obliba rapidně poklesla.

Obrázek č. 5 – Česko a sociální sítě v číslech

4.6 Seznamovací portály versus sociální sítě

Sociální sítě jsou jednoduše fenoménem dnešní doby. Facebook, který byl vytvořen v roce 2004, má dnes více než 600 milionů uživatelů. V České republice získal Facebook více než 3 miliony uživatelů. Tržní hodnota této sociální sítě byla v roce 2011 odhadnuta na 65 miliard USD.

Další nesmírně úspěšnou sociální sítí je Twitter. Ten byl založen roku 2006 Jackem Dorsey. Twitter má více než 200 milionů uživatelů. Na této sociální síti se komunikuje zejména pomocí takzvaných Tweetů, což jsou textové příspěvky dlouhé maximálně 140 znaků. Tweety se zobrazují na profilu uživatele a na stránkách jeho odběratelů. V České republice Twitter nezískal ani zdaleka tak velkou oblibu jako Facebook a počet uživatelů z České republiky se pohybuje kolem 80 tisíc.

S nástupem sociálních sítí zájem o klasické online seznamky poněkud opadl. Přesto však, sociální sítě jsou tu zejména pro komunikaci a sdílení informací či pocitů s přáteli a hledání partnera zde rozhodně není „hlavním programem dne“. Internetové seznamky naproti tomu zůstávají oblíbeným nástrojem k hledání partnera. Profil s inzerátem na klasickém seznamovacím portálu je při hledání životního partnera nepochybně lepším pomocníkem, nežli účet na sociální síti.

5. Profil na seznamovacím portálu

Každý, kdo chce využívat služeb seznamovacích portálů, si musí založit profil, jehož prostřednictvím se bude seznamovat s ostatními uživateli. Při seznamování online je profil jedním z nejdůležitějších nástrojů, protože alespoň částečně odhaluje tvář, vlastnosti či záliby uživatele.

Základem je inzerát, tedy místo pro popsání toho, o jaké seznámení má uživatel zájem (vážný vztah, přátelství, flirt apod.). Dále je možno uvést osobní informace, které mohou zaujmout potenciálního partnera.

O funkci inzerátu respondentka č. 20 říká: „Je moc důležité vědět, co kdo od online seznamování čeká. Pro mě například nemá smysl psát si s někým, kdo má hned v úvodu profilu napsáno, že hledá jen sex.“

Totéž si myslí i respondentka č. 1: „Vědět, o co tomu druhému jde, je základ. Samozřejmě si dotyčný může inzerát vymyslet, ale já jsem se s tím ještě nesetkala. Na internetových seznamkách to většina lidí myslí vážně.“

Respondentka č. 2 uvádí: „Líbí se mi, když má muž v inzerátu nějaký hezký citát, je to poutavé.“

Respondent č. 16 říká: „Je dobré, když žena ve zkratce napíše něco o svém stavu (svobodná, rozvedená) a o dětech. Chci dopředu vědět, do čeho jdu, co můžu čekat.“

Většina uživatelů umísťuje na svůj profil fotografie. Na většině seznamovacích portálů není povinností vložit profilovou fotografii, nebo je možné místo vlastní fotografie nahrát jiný obrázek, fotografii oblíbené celebrity či domácího mazlíčka (toto neumožňuje například portál Badoo.com, kde administrátor může nevyhovující obrázky z profilu vyřadit). Většina respondentů však uvádí, že profilová fotografie (fotografie zobrazující se během vyhledávání, obvykle spolu s věkem a bydlištěm) je jednou z prvních věcí, která je zaujme a jiné fotografie, než ty vlastní vyvolávají spíše negativní reakce.

Uživatel má na většině seznamovacích portálů možnost umístit na svůj profil informace o svém vzhledu, charakterových vlastnostech a zálibách, čímž se zvyšuje pravděpodobnost oslovení vhodným potencionálním protějškem. Na mnoha online

seznamkách se tyto atributy jen vybírají z přednastavených možností do určených kolonek.

Respondent č. 14 je toho názoru, že tyto informace jsou velice důležité: „Vždycky se dívám, jaké mají holky záliby. Rád sportuju a hledám stejně založenou dívku. Myslím, že nemá smysl, abych se zkoušel seznámit třeba s nějakou vášnivou čtenářkou, nerozuměli bychom si.“

Respondentka č. 2 považuje za velmi důležité informace týkající se vzhledu: „Měřím 179 centimetrů a můj partner by měl být minimálně stejně vysoký jako já. Proto se na každém profilu vždycky dívám na uvedenou výšku. Může se to zdát povrchní, ale pro mě je to moc důležité.“

Respondent č. 17 k tomu říká: „Mám psa, a proto samozřejmě chci dívku, která má také ráda psy. Když narazím na profil, kde má holka fotky se psy, nebo má alespoň napsáno v zálibách něco o zvířatech, hned má u mě body k dobru.“

6. Oslovení

Pokud uživatel seznamovacích portálů nalezne profil uživatele, který ho osloví, obvykle se s dotyčným pokusí navázat kontakt. Nejčastěji uživatel napíše potencionálnímu protějšku vzkaz. Jak jsem popsala v předcházející kapitole, první krok obvykle učiní muž, avšak některé ženy, pokud jsou zaujaty inzerátem či fotografií, zahájí s dotyčným kontakt.

Od svých respondentů jsem během výzkumu zjišťovala, jak oslovují svůj potencionální protějšek, tedy co napíše do vzkazu či zprávy.

Respondent č. 5 říká: „Když se mi zalíbí profil nějaké ženy, pošlu jí zprávu. Nějak ta komunikace začít musí. Většinou napíšu, že hledám milou slečnu a její profil mě zaujal.“

Respondent č. 10 tvrdí: „Myslím, že za tu dobu, co se seznamuju přes internet, jsem si vypracoval určitou techniku. Vzkaz, který napíšu, nesmí být krátký a neoriginální, ale zároveň nesmí být moc dlouhý a osobní, aby dotyčnou nevyděsil.“

Respondent č. 14 k tomu uvádí: „Ze začátku jsem psal jen obligátní „ahoj, jak se máš?“, ale časem jsem zjistil, že je třeba napsat něco poutavějšího, protože holky na to moc nereagovaly, chytla se málokterá.“

To potvrzuje respondentka č. 1: „Nemám ráda, když mi někdo napíše jen „čau“ nebo „jak je?“. Copak se nedá vymyslet něco originálnějšího?“

Podobný názor má i respondentka č. 6: „Nesnáším vzkazy, ve kterých jsou maximálně dvě slova, nebo jen smajlík. K tomu „ahoj“, které mi píše většina kluků na online seznamce, se přece dá napsat i něco zajímavého. Naposledy mně zaujal vzkaz, ve kterém dotyčný napsal, že ho oslovil můj profil, že na první pohled vypadám jako holka do nepohody a jestli si nevyměním pár písmenek. Byl to zkrátka moc milý vzkaz, tak jsem odpověděla a nakonec došlo i na reálné rande.“

Také respondentka č. 21 uvádí: „Zaujme mne především vzkaz, ve kterém mi dotyčný píše něco milého a projevuje zájem. Třeba když napíše, že má také rád filmy, znamená to, že si prošel můj profil a přečetl si o mých zálibách.“

6.1 Objevovat nebo být objeven

Při seznamování online má uživatel několik možností, jak zahájit komunikaci. Jednou z možností je napsat vybranému uživateli zprávu či vzkaz.

Respondent č. 14 uvádí: „Rád listuji profily dívek, nejčastěji z okolí mého bydliště. Když mě nějaká zaujme, napíšu jí vzkaz. Buď se chytne, nebo ne.“

Stejně to vidí i respondent č. 5: „Když se mi zalíbí profil nějaké ženy, pošlu jí zprávu. Nějak ta komunikace začít musí.“

Některé seznamovací portály nabízí možnost do vybraného uživatele pouze „šťouchnout“, upozornit, že někdo navštívil jeho profil, nebo poslat virtuální dárek.

Respondentka č. 6 však k tomu říká: „Ještě nikdy jsem nenapsala někomu, kdo mě jen tak „pošťuchoval“. Tohle mi připadá velmi dětinské.“

Další, poněkud pasivní možností je pouze odpovídat na přijaté vzkazy. Respondentka č. 12 tvrdí: „Někdy sice procházím profily, ale nikdy jsem nikomu nenapsala. Když mě ale někdo osloví a napíše mi milý vzkaz, odpovím.“

Respondentka č. 10 uvádí: „Myslím, že muž by měl oslovit ženu. Je to přirozené, že první aktivitu vyvíjí muž. Připadala bych si divně, kdybych měla nějakému muži psát jako první. Mám ráda, když muž udělá první krok.“

Respondentka č. 15 tvrdí: „Možná jsem ze staré školy a feministky by se mnou nesouhlasily, ale první krok by měl udělat muž.“

Respondentka č. 20 k tomu říká: „Několikrát jsem narazila na profil, který mě tak oslovil, že jsem onomu muži napsala vzkaz. Přes to mám ale raději, když mi muž napíše jako první. Lichotí mi, že ho můj profil zaujal.“

Během svého výzkumu jsem zjistila, že ve většině případů mají respondentky podobný názor, totiž že muž by měl učinit „první krok“. Muži s tímto konceptem většinou souhlasí.

Respondent č. 14 dokonce tvrdí: „Když si procházím profily a rozhoduji se, které dívce napíšu, připadám si skoro jako na lovu“

7. Anonymita

Při internetovém seznamování anonymita nehraje tak velikou roli jako při chatování či na diskusních fórech. Na většině internetových seznámek však je možné používat jen přezdívku a není povinností nahrát na profil fotografii. Tuto možnost ovšem využívá jen menšina uživatelů.

Respondentka č. 1 uvádí: „Anonymní chci zůstat například při nějaké diskuzi k článku apod. Tam nemusí nikoho zajímat, kdo jsem. Seznamování online je ale něco úplně jiného. Tam je od začátku jasné, že chci někoho poznat, i osobně. Skoro všichni tam jsou s tím, že se chtějí seznámit – proto anonymita nehraje roli.“

Respondent č. 19 tvrdí: „Hledám vážný vztah, a proto nemám potřebu cokoli skrývat. Na svém profilu mám inzerát, fotku a popisuji své zájmy.“

Podobně to vidí i respondentka č. 3: „Mám profil na Badoo.com. Účet jsem vytvořila zároveň s e-mailem a mám tam uvedeno celé jméno. Anonymita pro mě není důležitá. Když si s někým rozumím, doufám, že se brzy sejdeme v reálu a poznáme se blíže.“

Respondent č. 16, který si svůj účet na online seznamce založil už před jedenácti lety, říká: „Dříve jsem se obával, že když mě někdo ze známých na seznamce pozná, stanu se terčem posměchu. Děsil jsem se poznámek o tom, že si neumím najít ženskou „normálně“. Ale teď je jiná doba, seznamování přes internet je běžnou záležitostí, zkusil to už skoro každý, kdo byl někdy bez partnera a já už bych ani nevěděl, kde jinde se seznámit.“

8. Opravdové já

Někteří lidé se domnívají, že právě v prostředí internetu mají možnost projevit své pravé, čisté, nefalšované já, já nezatížené maskami, komplexy a rolemi reálného světa (Šmahel, 2003, str. 62).

Slovy respondenta č. 7, který na internetové seznamce potkal svou současnou přítelkyni: „Kdykoli jsem oslovil nějakou dívku, byl jsem hrozně nervózní, koktal jsem a pletla se mi slova. Při chatování na seznamce se však cítím klidný. Mohu si v klidu promyslet, co chci napsat a vše správně zformulovat.“

Stejně se cítí i respondentka č. 12: „Před cizími lidmi jsem nesmírně nervózní. Když mě na diskotéce osloví nějaký kluk, obvykle zčervenám a nevím co říct. Když jsem poprvé vyzkoušela internetovou seznamku, samotnou mě udivilo, jak jsem se dokázala rozepsat. Šlo to úplně samo. Když jsem se potom sešla s jedním z mých „seznamkových“ přátel, připadalo mi, že se dávno známe. I když jsem před setkáním byla nervózní, schůzka proběhla velice příjemně.“

Respondent č. 11 k tomu uvádí: „Při seznamování na online seznamkách se cítím klidně a příjemně. Můžu si všechno promyslet a projevit se tak, jak chci.“

9. Výběr potenciálního partnera – nejdůležitější faktory

V této kapitole se věnuji faktorům, které ovlivňují uživatele on-line seznamek při navazování kontaktu s potenciálními partnery. Této problematice se ve svém článku *Factors Related to Initiating Interpersonal Contacts on Internet Dating Sites: A View From the Social Exchange Theory*, který vyšel v časopise *Interpersona* v roce 2009, věnují Azy Barak a Rivka Shtatfeld. Účelem jejich studie bylo identifikovat faktory, které ovlivňují uživatele on-line seznamek při navazování kontaktu s potenciálními partnery. Tato studie byla prováděna více než sedm měsíců a to pomocí autentických zpráv uživatelů on-line seznamek a také jejich pozorování a analýzou. Bylo zjištěno, že jedním z nejvýznamnějších faktorů, který ovlivnil uživatele on-line seznamek při pokusu o seznámení, byla doba, který uplynula od posledního připojení ke stránkám seznamky, což znamená potenciální dostupnost partnerů.

Také moji respondenti často zmiňovali důležitost aktivity, rychlých odpovědí na vzkazy a čas, který uplynul od posledního připojení potenciálního partnera.

Respondentka č. 6 uvádí: „Když vidím u některého profilu, že uživatel už dlouho nebyl online, napadá mě, jestli už není zadaný.“

Respondent č. 5 říká: „Nerad čekám dlouho na odpověď na vzkaz. Může to znamenat, že dotyčná nemá zájem.“

Respondentka č. 9 tvrdí: „Myslím, že pokud mi muž dlouho neodepíše na vzkaz, nebo nebyl dlouho online, znamená to, že nemá o seznámení vážný zájem, anebo už se seznámil s někým jiným.“

Studie Azy Baraka a Rivky Shtatfeld se zaměřovala také na teorii sociální směny (lidé jsou přitahováni k těm protějškům, kteří jim mohou poskytnout odměnu – maximální zisk a minimální ztráty). Autoři zjistili, že jejich respondenti zahájili kontakt především s těmi jedinci, kteří mají stejné, nebo mírně lepší vlastnosti.

K obdobným závěrům jsem dospěla i během svého výzkumu. Funkčnost teorie sociální směny byla zřejmá například v případě vzdělání.

Respondentka č. 15, která svého manžela poznala na seznamovacím portálu, tvrdí: „Když mne na seznamce oslovil nějaký muž, vždy jsem se na jeho profilu

podívala, jaké má vzdělání. Pro mě je nesmírně důležité, aby byl náš intelekt na srovnatelné úrovni, souvisí to s mnoha dalšími věcmi, například s koníčky.“

Podobný názor má i respondent č. 18: „Vzdělání mé potencionální partnerky je pro mne velice důležité, chci mít vedle sebe inteligentní a vzdělanou ženu.“

Někteří respondenti uvádí, že kontakt zahájí až poté, co se seznámí s popsányými charakterovými vlastnostmi a zálibami.

Respondent č. 17 říká: „Nejdůležitější je, abychom byli podobně naladěni. Mám psa, a proto samozřejmě chci dívku, která má také ráda psy.“

Respondentka č. 12 uvádí: „Když vidím, že má muž v zálibách vyjmenováno mnoho sportovních aktivit, dojde mi, že to není nic pro mě, protože jsem spíš klidný, intelektuální typ.“

Tomu oponuje názor respondenta č. 18: „Informace o zálibách většinou nečtu. Když oslovím nějakou ženu, máme si o čem psát, chatování o koníčcích je velmi příjemné a navozuje přátelskou atmosféru.“

Jedním z nejdůležitějších faktorů, či spíše nejdůležitější faktor, který ovlivňuje uživatele seznamovacích portálů, je bydliště potencionálních partnerů.

Respondent č. 8 k tomu uvádí: „Profily vyhledávám výhradně přes službu „lidé z okolí“. Tak najdu ženy ze stejného města, jako jsem já.“

Podobný názor má i respondentka č. 13. „Reaguji jen na vzkazy mužů, kteří jsou z okolí. S ostatními mohu jen nezávazně chatovat, reálného rande bych se asi nedočkala.“

Respondent č. 18 říká: „Je nutné, aby moje potencionální partnerka bydlela v okolí. Jinak by bylo „randění“ dosti složité.“

Respondentka č. 4 uvádí: „Místo pobytu mého potencionálního přítele je nejdůležitější. Kdyby mi „padl do oka“ někdo z daleka, způsobilo by to jen problémy, kdy a kde bychom se mohli setkat atd. Stýkat se s někým zdaleka by bylo nesmírně náročné.“

Stejně to vidí i respondentka č. 6: „Když mne osloví muž, jehož bydliště je na druhém koci republiky, většinou neodpovím. Ihned je mi jasné, že by to nemělo budoucnost.“

Andrea Baker ve svém článku *Cyberspace Couples Finding Romance Online Then Meeting for the First Time in Real Life*, který vyšel v periodiku CMC

Magazine roku 1998, mapuje proces vedoucí od seznámení on-line k intimním vztahům. Studováno je osmnáct párů, které se seznámily v letech 1993 – 1998. Autorka ve svém článku popisuje, jak v sobě lidé mohou najít zalíbení už během prvního setkání na internetu. Mezi výhody seznamování přes internet podle autorky patří to, že se v kyberprostoru setkáme s širším okruhem lidí, kteří mají stejné zájmy. Nemusíme tedy potenciální partnery posuzovat na základě vzhledu. Teorie přitažlivosti s důrazem na fyzickou blízkost tedy podle autorky při tomto způsobu seznamování nehraje roli.

Podle mého výzkumu je však profilová fotografie jedním z nejdůležitějších faktorů a tudíž i jsou i zde potenciální partneři posuzováni podle fyzického vzhledu. Mnozí z mých respondentů uvádí, že díky profilové fotografii získávají jakýsi „první dojem“, který je pro ně velmi důležitý. Respondenti často své potenciální protějšky hledají pomocí vyhledávačů typu „osoby z okolí“, které fungují na většině seznamovacích portálů. Poté už profily selektují podle fotografií. Přesně takto hledá svou partnerku respondent č. 5: „Nejdříve spustím vyhledávač „uživatelé z okolí“ a potom už si prohlížím fotky.“

Respondent č. 17 k tomu uvádí: „Profilová fotka mě musí zaujmout. Je to první věc, na kterou se na profilu podívám.“

Stejný názor má i respondent č. 11: „Nemyslím si, že vzhled je to nejdůležitější, ale přesto je fotografie to první, co mě na profilu upoutá. Mnohem raději si prohlížím fotky, než pročítám informace o zálibách. Myslím, že fotografie o člověku hodně napoví.“

Několik respondentů uvedlo, že je odrazují profily bez profilové fotografie, připadají jim neosobní a vyvolávají nejistotu a negativní reakce.

Respondentka č. 20 k tomu říká: „Když mi napíše muž, který nemá na profilu fotku, neodpovím. Ihned si řeknu, že ji tam nemá, protože je přílišně zakomplexovaný, nebo nechce, aby ho na seznamce našla manželka. Profil bez fotky mě zkrátka odrazuje.“

Podobný názor má i respondentka č. 6: „Osloví-li mě na seznamce někdo bez fotky, obvykle nemám chuť mu odepisovat. Je mnohem příjemnější si psát s usměvavým sympatákem, než s mužem bez tváře.“

Respondent č. 16 tvrdí: „Když na seznamce listuji profily možných potencionálních partnerek, logicky mne více zaujmou profily s fotografií, jsou jednoduše zajímavější. Několikrát jsem se přistihl, že u profilů bez fotky ani nečtu inzerát a pokračuji dále. Bez fotky to zkrátka není ono.“

Těmto názorům oponuje respondentka č. 1, která mi popsala schůzku s mužem, který na seznamovacím portálu neměl umístěnou žádnou fotografii: „Jednou jsem byla na schůzce s klukem, který neměl na svém profilu fotografii. Napsal mi ale hezký vzkaz, který mne zaujal a tak jsem odpověděla. Moc jsme si rozuměli a nakonec jsem přijala jeho pozvání na kávu. Dohodli jsme se, že si vezme červenou šálu, abych ho bezpečně poznala. Měla jsem samozřejmě strach, že jeho vzhled nebude odpovídat mým představám. To se bohužel vyplnilo, ale příjemně jsme si popovídali. Scházíme se dodnes, i když jen jako přátelé.“

Během výzkumu jsem se zabývala možností, zda uživatelé, kteří neumíšťují na své profily fotografie, považují svůj vzhled za neatraktivní a tudíž stigmatizující. Ještě před vznikem internetu se množství výzkumů věnovalo otázkám síly fyzické atraktivity a jejího vlivu na okolí. Ukazuje se, že máme tendenci po všech stránkách lépe hodnotit fyzicky atraktivní jedince, a to nejen opačného pohlaví. Máme tendenci je hodnotit jako šťastnější, sociálně přizpůsobivější, lidštější, milejší, úspěšnější a inteligentnější. Fyzicky neatraktivní jedinci jsou tím výrazně handicapováni, což se ve virtuálním prostředí pochopitelně neděje. (Wallaceová, 1999 in Šmahel, 2003, str. 75) Někteří uživatelé seznamovacích portálů tedy na svůj profil neumíšťují fotografie, aby neatraktivní vzhled nesnižoval jejich šanci na seznámení. Jak jsem však již zmínila, několik respondentů uvedlo, že profil bez fotografie v nich vzbuzuje negativní emoce a pochybnosti a jen minimum z nich naváže s tímto uživatelem kontakt. Přesto však existuje šance, že dotyčný dokáže zaujmout svůj potencionální protějšek. Příkladem je respondentka č. 1, která svolila ke schůzce s mužem, který na svém profilu neměl fotografii.

Jak sama uvádí: „Napsal mi hezký vzkaz, který mne zaujal a tak jsem odpověděla. Moc jsme si rozuměli a nakonec jsem přijala jeho pozvání na kávu.“

Svou zkušenost ze schůzky s ženou, která neměla na svém profilu vlastní fotografii, mi svěřil i respondent č. 17: „Asi před rokem mě oslovila dívka, která měla místo své profilové fotografie vložený obrázek psa. Vzhledem k tomu, že jsem

milovník psů, mě potěšil její vzkaz, ve kterém mi chválila fotky mého psa. Dále psala, že má také psa, který je jejím největším koníčkem. Po několika dnech chatování jsem ji pozval na procházku, i s našimi čtyřnohými kamarády. O fotku jsem ji nežádal, řekl jsem si, že se dám překvapit. Schůzka proběhla velmi příjemně. Dotyčná slečna byla vcelku milá a sympatická, jen trochu nesmělá. Při dalším venčení našich psů mi svěřila, že se odhodlávala několik dní, než mi poprvé napsala. Také řekla, že se bojí dát si na svůj profil fotografii, protože se považuje za nezajímavou ne-li ošklivou. Po několika dalších schůzkách mi došlo, že dotyčná trpí opravdu nízkým sebevědomím. Nějak to pak vyšlo do ztracena a nakonec jsem na seznamce poznal jinou dívku, se kterou jsem chodil několik měsíců.“

10. Od prvního kontaktu k „rande v reálu“

Během výzkumu jsem se dále zabývala otázkou, za jak dlouho uživatelé seznamovacích portálů pozvou, nebo přijmou pozvání od své známosti z online seznamky na schůzku „v reálu“.

Respondentka č. 2 říká: „Potřebuji si dotyčného trochu „oťukat“, než si s ním někam vyrazím. Rozhodně nemám ráda, když mě někdo pozve hned, aniž bychom si před tím psali.“

Respondentka č. 9 k tomu uvádí: „Hodně záleží na okolnostech. Jednou se mi stalo, že se mi ten kluk tak líbil, že jsem souhlasila se schůzkou po jednom večeru chatování. Byl prostě moc milý a měl hezkou profilovku a prostě působil fajn. Většinou to ale trvá delší dobu, déle si chatujeme a snažíme se trochu poznat.“

Respondentka č. 12 uvádí: „Určitě potřebuju nějaký čas. Prostě takové to příjemné chatování. Musím k dotyčnému získat nějakou důvěru a to určitě nějakou dobu trvá. Pokud bych to měla odhadnout, tak bych řekla minimálně dva týdny. Minimálně.“

Respondent č. 14 říká: „Snažím se netlačit na pilu, abych dotyčnou nějak nevyděsil. Řekl bych, že tak týden je optimální.“

Respondentka č. 20 tvrdí: „Pozvání na rande by mělo prostě přijít v ten správný čas.“

Respondent č. 8 k tomu říká: „Online seznamování u mě funguje metodou pokus-omyl. Buď si padneme do oka, nebo ne, během chatování se o sobě dozvíme jen málo. Proto obvykle pozvu dotyčnou na rande velmi brzy, prostě jí napíšu pár řádek a navrhnu schůzku.“

Respondent č. 22 tvrdí: „Na seznamce se toho o holce moc nedozvím. Proto jakmile se mi zalíbí nějaký profil, napíšu dotyčné, zda by nešla na kafe nebo na večeři. Myslím, že takhle tu pravou najdu nejrychleji. Během týdne mám rande tak s čtyřmi až pěti dívkami, prostě když mám nějaký volný čas.“

Jak je vidět z výpovědí respondentů, „správná doba“ na první rande je velice individuální. Někteří respondenti vždy rádi uskutečnili schůzku co nejdříve, jiní by se s potenciálním partnerem chtěli nejdříve trochu poznat pomocí chatování na online seznamce.

11. Rizika online seznamování

11.1 Riziko podvodu

Ve svém výzkumu jsem se také zabývala otázkou, zda mají uživatelé seznamovacích portálů strach, že mohou „naletět“ podvodníkovi, vtipáčkovi nebo dokonce násilníkovi či deviantovi. Svých respondentů jsem se proto ptala, jak ovlivňuje tato možnost jejich chování při seznamování online a zda mají s tímto problémem nějaké zkušenosti.

Respondent č. 19 k tomu říká: „Možná je to ovlivněno tím, že jsem muž, ale nikdy jsem se nebál, že bych mohl narazit na nějakého podvodníka nebo podvodnici. Nikdy se mi nic takového nestalo.“ Respondentka č. 21 uvádí: „Samozřejmě mě napadlo, že se mohu setkat s nějakým násilníkem, ale naštěstí mě to nikdy nepotkalo. Pro jistotu ale vždy navrhuji schůzku v restauraci či baru, kde je hodně dalších lidí.“

Podobně to vidí i respondentka č. 9: „Vždycky se snažím si muže trochu „proklepnout“ už při chatování a vždycky pro schůzky vybírám veřejná prostranství. Nikdy bych nepřistoupila na schůzku v bytě.“

Během svého výzkumu jsem zjistila, že toto téma je silně ovlivněno gendrem. Většina respondentů mužského pohlaví uvádí, že je při seznamování online nijak neovlivňuje strach z možného podvodu. Naopak ženy mají z této možnosti obavy a podnikají preventivní opatření (místo setkání na veřejném místě, např. bar).

11.2 Informace v profilu neodpovídající skutečnosti

Dále se také několik mých respondentů setkalo s tím, že informace uvedené v profilu více či méně neodpovídaly skutečnosti. 7 respondentů zjistilo, že jejich potenciální protějšek, se kterým se ve většině případů respondenti setkali na reálné schůzce, uvedlo nepravdivé informace týkající se jejich rodinného stavu.

Respondentka č. 3 k tomu uvádí: „Několik týdnů jsem si psala s velmi sympatickým mužem. V profilu měl uvedeno, že je rozvedený. Schůzka byla velmi příjemná a domluvili jsme se na další. Začali jsme spolu chodit a v tu dobu jsem byla velmi šťastná. Po čase se mi dotyčný přiznal, že ještě není rozvedený, ale s manželkou už nežije. Na profil uvedl, že je rozvedený údajně proto, že se s manželkou nestýká, a proto je to stejné, jako by byl rozvedený.“

Podobnou zkušenost má i respondentka č. 10: „Na online seznamce jsem poznala muže, do kterého jsem se hned při prvním reálném rande zamilovala. Po několika týdnech jsem ho představila své kamarádce a ta mi oznámila, že je to známý jejího bratra, a že je ženatý a dokonce má děti. Na svém profilu na seznamce měl ale napsáno, že je svobodný a bez závazků. Jinak bych mu tenkrát vůbec neodepsala.“

Respondent č. 14 mi svěřil: „Na internetu jsem poznal ženu, která byla o rok starší než já. Psala, že je svobodná. Na první schůzce se mi přiznala, že je rozvedená. To by mi tolik nevadilo, ale také se přiznala, že má dvě děti, o kterých se během našeho chatování vůbec nezmínila. Dotklo se mě, že se mnou nejednala férově.“

Respondent č. 16 se u jedné z uživatelů seznamovacích portálů setkal s nepravdivě uvedeným věkem: „Pozval jsem na schůzku ženu, která uváděla, že je jí třicet devět let. Její profilová fotografie tomu odpovídala. Při schůzce se mi ale přiznala, že je jí o deset let více. Také dodala, že jí přátelé tvrdí, že vypadá o deset let mladší, a proto to prý uvedla na svém profilu. Její profilová fotografie byla samozřejmě několik let stará.“

Také respondentka č. 15 má za sebou nepříjemnou zkušenost: „Kdysi jsem souhlasila se schůzkou s mužem, se kterým jsem si nějaký čas psala. Tvrdil, že hledá vážný vztah. Už na první schůzce se mě ale snažil svádět. Když nedosáhl svého, už se neozval.“

11.3 „Nefungující chemie“

Dalším, ač ne tak nebezpečným rizikem, je možnost, že ačkoli si uživatelé seznamovacích portálů při chatování rozuměli, při reálné schůzce „nepřeskočí jiskra“.

Respondent č. 19 k tomu uvádí: „Je jasné, že pokaždé to nevyjde. Už několikrát se mi stalo, že v online rovině to vypadalo slibně, ale v reálu přišel propadák. S tímhle rizikem se každý, kdo se seznamuje přes internet, musí smířit.“

Podobný názor má i respondentka č. 15: „Než jsem potkala toho pravého, trvalo to poměrně dlouho a měla jsem za sebou několik nevydařených schůzek. Z milého, sympatického muže se vyklubal sebestředný náfuka apod. Ale dnes jsem ráda, že jsem se nenechala odradit a že jsem to nevzdala.“

Respondent č. 17 říká: „Už mnohokrát jsem se přesvědčil, že informace uvedené na profilu nemusí odpovídat skutečnosti. Slečna, která měla uvedenou štíhlou postavu, nesplňovala mé představy tak o 30 kilogramů apod.“

Respondentka č. 1 tvrdí: „Než se rozhodnu pro schůzku v reálu, snažím se dozvědět o dotyčném co nejvíce, ale ani to není záruka.“

Respondentka č. 10 uvádí: „Když jdu na schůzku s někým z online seznamky, připadám si trochu, jako kdybych šla na rande naslepo. Sice si o sobě něco napíšeme, ale je to bez záruky.“

Respondent č. 8 k tomu říká: „Online seznamování u mě funguje metodou pokus-omyl. Buď si padneme do oka, nebo ne, během chatování se o sobě dozvíme jen málo.“

12. Nároky uživatelů online seznamek na potenciálního partnera v kontextu s věkem

Během svého výzkumu jsem zjistila, že v průběhu věku se snižují nároky uživatelů seznamovacích portálů na potenciálního partnera a mění se také preferované vlastnosti potenciálních partnerů. S postupem času ustupuje do pozadí vzhled, za důležitou považují respondenti zejména spolehlivost. Ženy často uvádí, že je velmi silně ovlivňuje „tikot biologických hodin“ a kvůli touze po rodině často výrazně slevují ze svých nároků. Mladší respondentky, zejména studentky, uvádí vzhled jako velmi důležitý faktor.

Dvaadvacetiletá respondentka č. 2 tvrdí: „Mám určité nároky, týkající se například výšky mého partnera a nerada bych z nich slevovala. Měřím 179 centimetrů a můj partner by měl být minimálně stejně vysoký jako já.“

Stejně stará respondentka č. 9 říká: „Vzhled je pro mě důležitý. S někým, kdo by mne fyzicky nepřitahoval, bych být nemohla.“ Dvačtyřicetiletá respondentka č. 4 k tomu však uvádí: „Dříve jsem toužila po bohatém, vysokém krasavci, ale dnes je vše jinak. Ačkoli to s mým současným partnerem nebyla láska na první pohled, mám harmonický vztah se spolehlivým mužem.“

Jednačtyřicetiletý respondent č. 8 říká. „Když jsem byl mladší, hodně mi záleželo na vzhledu. Teď hledám především spolehlivou partnerku.“

Dvaatřicetiletá respondentka č. 15 uvádí: „V minulosti jsem měla na svého partnera mnoho požadavků, ale s postupem času jsem často slýchala „tikot biologických hodin“ a toužila už jen po vzdělaném a spolehlivém muži, se kterým bych mohla založit rodinu. Naštěstí jsem toho pravého našla, ale ze svých nároků jsem musela trochu slevit. Kdybych to neudělala, můj současný partner by se ani nedostal do mého „hledáčku“. “

Respondentka č. 3 tvrdí: „ Během mých studentských mi imponovali pohlední sportovci. Teď ale naopak toužím po klidném muži, se kterým bych mohla plánovat budoucnost.“

Respondentka č. 20 k tomu říká: „Moje romantické představy o „princi na bílém koni“ už dávno vzaly za své. Po několika nevydařených vztazích bych si přála spolehlivého a věrného muže, který by měl rád mého syna.“

Během svého výzkumu jsem absolvovala rozhovory také se svobodnými či rozvedenými maminkami, které se snažily seznámit přes seznamovací portály. Také jejich představa o ideálním partnerovi se změnila – samozřejmě hlavně kvůli dítěti. Potomek a jeho blaho se v jejich žebříčku hodnot dostává na první místo a za vhodného partnera je tudíž považován spolehlivý muž, který má kladný vztah k dětem.

Respondentka č. 10 k tomu uvádí: „ S otcem svého syna jsem měla velmi bouřlivý vztah. Proto bych si přála hodného a spolehlivého muže, který by měl mého syna rád a věnoval by se mu.“

Respondentka č. 4 říká: „Při seznamování online jsem zjistila, že mé dítě může být pro některé muže překážkou. To se týkalo zejména mužů, kteří byli stejně staří jako já. Starší muži projevovali více pochopení a dítě jim většinou nevadilo, často také nějakého potomka měli. Mým partnerem se proto stal muž starší o deset let. Zaujalo mne to, že kromě toho, že jsme si báječně rozuměli, se často ptal na mou dceru a zajímal se o ni.“

13. Proč seznamování přes internet

Díky svému výzkumu jsem se chtěla dozvědět, proč moji respondenti volí právě tuto formu seznamování. Vždyť možností je mnoho – potkat potenciálního partnera je možno na nejrůznějších místech a náhoda může zařídí seznámení i na těch nejneočekávanějších. Škola či zaměstnání, bary, hospůdky, párty a diskotéky a na mnoha dalších místech je možno potkat toho pravého či tu pravou. Přesto miliony lidí po celém světě hledají svého partnera pomocí seznamovacích portálů, prohlížejí si desítky profilů, čtou nejrůznější inzeráty a listují množstvím vložených fotografií.

Patricie M. Wallace ve své knize *The psychology of the internet* uvádí, že v realitě hraje důležitou roli fyzická blízkost, potencionální známí „jsou po ruce“, navštěvují stejný klub, kancelář apod. Blízkost je důležitá zejména proto, že máme možnost poznat svůj protějšek – stává se předvídatelným. Na seznamovacích portálech potom nahrazuje fyzickou blízkost frekvence setkávání, tedy to, jak často si s protějškem povídáme, chatujeme apod. (Šmahel, 2003, str. 75)

Při seznamování v reálném světě hrají kromě fyzické blízkosti roli další nejrůznější faktory. Jsou zde například fyziologické projevy. Řeč těla vykonává každá jedinec, ať už mimoděk nebo záměrně. Muž, jakožto lovec od přírody se snaží zaujmout svou kořist například zdůrazněním své mužnosti a síly. Ženy dávají svůj zájem najevo rafinovaněji, vysílají signály v podobě upravování vlasů či šatů.

Důležitou roli hrají také feromony – steroidní látky typu androstenů (působí na ženy) a estrenů (působí především na muže). Mnoho vědců se domnívá, že právě feromony hrají důležitou roli při výběru sexuálních partnerů. Lidské tělo vylučuje feromony prostřednictvím kůže a jsou obsaženy především v lidském potu, nicméně jejich vylučování nelze vědomě ovlivnit. Je také třeba zdůraznit, že feromony tvoří nezapáchající složku potu a samy o sobě tedy cítit nejsou. Na rozdíl od běžných vůní, které člověk zaznamenává čichem, jsou feromony zaznamenávané Jacobsonovým orgánem (vomeronasálním orgánem - VNO). Tento malý orgán funguje jako senzor lidských feromonů. Je odpovědný za přenos molekul feromonů, jež jsou složeny z mnoha signálů a působí přímo na hypotalamus. Vonící „vzkazy“ tak paralelně putují do rozličných částí mozku a ovlivňují tak lidské chování.

Feromony tedy vnímáme, aniž bychom o tom věděli.
(<http://cs.wikipedia.org/wiki/Feromon>)

Tyto fyziologické jevy se však při seznamování přes internet nemají možnost projevit, neboť je zde absence fyzické blízkosti. Přesto však moji respondenti popisují příjemné pocity, které v nich vyvolává například chatování s potencionálním partnerem či zasílání virtuálních dárků.

Respondentka č. 12 uvádí: „Když si píšu s nějakým sympatickým mužem, vždy se těším na jeho další vzkaz a jsem celá nedočkavá.“

Respondentka č. 1 tvrdí: „Když mi kluk, se kterým jsem si nějaký čas psala, poslal virtuální růži, cítila jsem radost. Není to, jako dostat doopravdy květinu, ale přesto to potěší. Je to symbol zájmu.“

Respondent č. 7 si myslí: „Randění na internetu má mnoho společného s tím klasickým. Jsou tam všechny ty představy a těšení se.“

Respondentka č. 9 k tomu říká: Když si déle píšu s nějakým klukem, představuji si, jaký je ve skutečnosti, jsou v tom romantické představy, které samozřejmě po seznámení v reálu můžou a nemusí vzít za své.“

Několik respondentů také uvedlo, že o zmiňované fyzické projevy sympatií nepřichází, jen je prožijí později.

Respondentka č. 2 k tomu uvádí: „Kamarádka se mě jednou ptala, jestli mi nevadí, že když se seznamuji přes online seznamky, přicházím o fyzickou blízkost dotyčného, o společné zážitky apod. Ale já o to nepřicházím, jen si prostě nejdříve nějaký čas posíláme vzkazy a až pak se sejdeme. A když se sejdeme, tak to všechno přijde – bušení srdce a rozklepané nohy. Anebo ne, a pak můžeme zůstat přáteli. Ale tak to přece chodí nejen u seznamování online.“

Podobně to vidí i respondent č. 5: „Nemyslím si, že o něco přicházím. Rozdíl mezi reálným randem s někým ze seznamky a tím, když se s někým seznámím třeba na diskotéce, je ten, že s dívkou ze seznamky už o sobě něco víme, protože už jsme si nějaký čas psali. Mám určitou představu o jejím vzhledu a zálibách, ale pořád je to pro mne vcelku neznámý člověk, který mne může v leccem překvapit.“

Tento respondent také dále uvádí: „Na internetu mám větší šanci se seznámit. Mohu si chatovat s několika dívkami a pak pozvat na schůzku tu, se

kterou si budu nejvíce rozumět. Navíc už jen to, že dívka zareaguje na můj vzkaz, značí, že má zájem. To mi alespoň trochu zvýší sebevědomí.“

Respondentka č. 20 tvrdí. „To, že si s někým rozumím při chatování, nemusí nutně znamenat, že si padneme do oka i v reálu. Nebo naopak mohou zaúčinkovat hormony a přeskočí ta pravá jiskra.“

Respondent č. 8 si myslí: „Online seznamování u mě funguje metodou pokus-omyl. Buď si padneme do oka, nebo ne, během chatování se o sobě dozvíme jen málo. Při reálné schůzce se pak ukáže, zda si „voníme“.“

Tento respondent dále říká: „V zaměstnání se pohybuji v převážně mužském kolektivu a vím, že šance seznámit se tam je mizivá. Stejně tak, když jdu s přáteli do hospody. Seznamování přes internetové seznamky je pro mě jednou z mála možností, jak se seznámit. Mám profil na seznamce už několik let a se dvěma ženami jsem měl vážný vztah.“

Respondentka č. 10 uvádí: „Když jdu na schůzku s někým z online seznamky, připadám si trochu, jako kdybych šla na rande naslepo. Sice si o sobě něco napíšeme, ale je to bez záruky. Když se sejdeme, zjistíme, jestli to mezi námi jiskří, anebo jestli si „jen“ máme co říct a rozumíme si jako přátelé.“

Od svých respondentů jsem se snažila dále dozvědět, jaké má podle nich seznamování online výhody, čím je zaujalo.

Respondent č. 22 k tomu uvádí: Seznamování online je tak jednoduché a zábavné. Zapnout počítač, najet na stránky seznamky a už můžu vybírat z profilů, oslovovat vybrané slečny, chatovat.“

Respondentka č. 1 k tomu říká: „Je to fajn, jen tak si sednout k počítači a s někým si vyměnit pár řádků. Když mám pocit, že si rozumíme, mohu souhlasit s pozváním na kafe. Je to takové svobodné.“ Respondentka č. 12 tvrdí: „Před cizími lidmi jsem nesmírně nervózní. Když mě na diskotéce osloví nějaký kluk, obvykle zčervenám a nevím co říct. Když jsem poprvé vyzkoušela internetovou seznamku, samotnou mě udivilo, jak jsem se dokázala rozepsat. Šlo to úplně samo.“

Respondentka č. 9 uvádí: „Díky online seznamkám se mohu seznámit s muži, kteří mají podobné zájmy a názory. Normálně nepoznám, co si dotyčný o tom či onom myslí. Ale na seznamce se mohu podívat na profil, kde bývá spousta užitečných informací.“

Podobný názor má i respondentka č. 21: „Na online seznamkách si můžu vybírat. Když mě osloví nějaký muž, mohu si prohlédnout jeho profil a rozhodnout se, jestli s ním zahájím kontakt.“

Podobně to vidí i respondentka č. 2: „Na internetové seznamce je to jen na mě. Když mě muž a jeho vzkaz zaujme, odepíšu, když ne, mohu jeho zprávu vymazat nebo ignorovat a pokračovat v hledání.“

Respondent č. 19 tvrdí: „Na online seznamkách mám určitě menší strach z odmítnutí. Samozřejmě se může stát, že dívka na vzkaz neodpoví, nebo nepřijme pozvání na reálné rande, ale není to tak bolestné, jako odmítnutí v reálu, třeba na diskotéce.“

Podobný názor má i respondent č. 11: „Po rozvodu, když už jsem se cítil připravený na nový vztah, jsem zjistil, že vlastně nevím, jak a kde se seznámít. V práci byla jen malá šance a volný čas jsem se snažil trávit s dcerou. Zaregistroval jsem se tedy na internetové seznamce. Je to pro mě ideální způsob, jak hledat partnerku. Když přijdu unavený z práce, jen si zapnu počítač a je to. Při seznamování na online seznamkách se cítím klidně a příjemně. Můžu si všechno promyslet a projevit se tak, jak chci.“

Obdobně to vidí i respondentka č. 13: „Pracuji v kanceláři se čtyřmi kolegyněmi. Občas zajdeme na kafe, ale jelikož jsou všechny vdané, rozhodně to není žádný lov mužů. Seznamování přes internet je pro mě prostě příjemný způsob hledání partnera a navíc mě ani nic jiného nenapadá. Opravdu nevím, jak jinak se seznamovat. Přece nepůjdu sama koketovat do baru. Tohle je pro mě prostě ideální řešení.“

Respondentka č. 4 říká: „Když jsem se rozvedla, zůstala jsem sama s dcerkou. Měla jsem kamarádky, které měly také děti, a s těmi jsem chodívala na dětská hřiště apod. Tam se ale se svobodným mužem seznámíte jen těžko. Podala jsem si proto inzerát do novin. Když jsem si po čase pořídila počítač a internet, vzpomněla jsem si na článek z časopisu o seznamování přes internet. Internetová seznamka se mi zalíbila a tak jsem vyměnila inzeráty v novinách za modernější seznamování – online. V průběhu let jsem se seznámila s několika sympatickými muži a s tím posledním žiju již 5 let.“

Mnoho z mých respondentů uvádí, že zkrátka neví, kde jinde se seznámit. Pracují v kolektivu se stejným pohlavím, nebo jim zaměstnání poskytuje jen málo možností seznámit se. „Lovit“ potencionální protějšek v baru či na diskotéce často nemají s kým, protože přátelé jsou často zadání a sami si netroufají, nebo ani nechtějí. Jak uvádí respondentka č. 13: „Opravdu nevím, jak jinak se seznamovat. Přece nepůjdu sama koketovat do baru.“

Někteří respondenti tvrdí, že seznamování online je zkrátka velmi příjemný způsob hledání partnera. Jak uvedla respondentka č. 1: „Je to fajn, jen tak si sednout k počítači a s někým si vyměnit pár řádků.“

Také respondent č. 11 uvedl: „Je to pro mě ideální způsob, jak hledat partnerku. Když přijdu unavený z práce, jen si zapnu počítač a je to.“

Několik respondentů také zmínilo možnost okamžitě ukončit kontakt či možnost zvážit, zda kontakt vůbec zahájit. Slovy respondentky č. 21: „Když mě osloví nějaký muž, mohu si prohlédnout jeho profil a rozhodnout se, jestli s ním zahájím kontakt.“

Respondentka č. 2 k tomu řekla: „Když mě muž a jeho vzkaz zaujme, odepíšu, když ne, mohu jeho zprávu vymazat nebo ignorovat a pokračovat v hledání.“

14. Seznamování online – zábava, která může hraničit se závislostí

Mnoho mých respondentů v rozhovoru uvedlo, že seznamování přes internet je velmi zábavné. I na tuto zábavu si však je možné vytvořit návyk.

Závislost je skupina fyziologických, behaviorálních a kognitivních fenoménů, v nichž užívání nějaké látky, nebo třídy látek má u daného jedince mnohem větší přednost než jiné jednání, kterého si dříve cenil více. Centrální popisnou charakteristikou syndromu závislosti je touha (často silná, někdy přemáhající) brát psychoaktivní látky (které mohou, avšak nemusí být lékařsky předepsány), alkohol nebo tabák. Návrat k užívání látky po období abstinence často vede k rychlejšímu znovuobjevení jiných rysů syndromu, než je tomu u jedinců, u nichž se závislost neprojevuje. (Nešpor, 1996, str. 14)

Z tohoto vyplývá, že závislost na práci, internetu, patologické hráčství ani nestřídmé požívání projímadel není závislostí v pravém slova smyslu. Nelze však popřít, že uvedené druhy návykového chování mají se závislostí určité společné rysy. Například patologické hráčství se v Mezinárodní klasifikaci nemocí řadí mezi „návykové a impulzivní poruchy“, tedy ne mezi závislosti. (Nešpor, 1996, str. 15)

Mezi okolnosti, které mají blízko k návykovému chování, patří například nadměrné věnování se počítači jako pracovnímu prostředku a nástroji (může souviset s workoholismem). Problémem jsou také počítačové hry, jejichž rizikovitost, zejména pro děti je evidentní. Dále lze uvést internet jako prostředek k hazardní hře. Zde je jasný přechod k patologickému hráčství a souvisejícím problémům. Také na pornografii na internetu si lze vytvořit návyk. Pornografické stránky patří na internetu k nejnavštěvovanějším. Dále lze uvést nadměrnou časově náročnou účast na internetových diskusních skupinách („chatech“), takže takto postižený člověk často zanedbává své reálné vztahy. (Nešpor, 1996, str. 36)

Po přečtení výše uvedeného není těžké uznat, že vedle návyku a počítačové či online hry, stránky s pornografickým obsahem nebo chatování si lze vytvořit návyk také na online seznamování. Nemusí jít nutně o návyk na proces seznamování přes internet, ale i na to, co mu následuje, tedy reálné rande s relativně

neznámou osobou. Během svého výzkumu jsem se setkala se dvěma respondenty, kteří vykazují určité znaky návykového chování.

Během rozhovoru respondent č. 5 uvedl: „Dříve jsem na internetu často hrál online hry, nebo četl noviny, ale poslední dobou jsem většinou jen na seznamce. Je to zábavnější, než cokoli jiného. Když nemám večer co dělat, jdu na seznamku a chatuju s holkami. Často jdu na seznamku také přes internet v mobilu, to když nejsem doma, ale třeba venku s přáteli. Když mám chvíli volno, připojuji se k online seznamce i z práce. Kdybych třeba nějaké dívce dlouho neodpověděl, mohla by si to vykládat špatně.“

Tuto respondentovu výpověď mohu potvrdit, neboť během rozhovoru často pracoval s mobilním telefonem. Na mou přímou otázku, jestli je teď připojen k online seznamce, odpověděl, že ano, a dále uvedl, že si v současnosti píše s úžasnou dívkou, a nechce ji nechat dlouho čekat na odpověď.

Velice zajímavým případem je také respondent č. 22. Ten během rozhovoru uvedl: „Na seznamce se toho o holce moc nedozvím. Proto jakmile se mi zalíbí nějaký profil, napíšu dotyčné, zda by nešla na kafe nebo na večeri. Myslím, že takhle tu pravou najdu nejrychleji. Během týdne mám rande tak s čtyřmi až pěti dívkami, prostě když mám nějaký volný čas.“ Jelikož je tento respondent nesporně fyzicky atraktivní, má nepochybně výhodu. Jak sám uvádí, dívky jeho pozvání na schůzku obvykle přijímají. „Seznamování přes internet mě prostě baví, poznám spoustu nových lidí. Holky s pozváním na kafe většinou souhlasí. Občas sice napíšu, že bychom si nejdřív mohli chatovat a trochu se poznat, ale to nevádí, většinou je ukecám.“

Když mě nějaká zaujme, scházíme se dál, buď jako kamarádi, nebo tak nějak randíme. S jednou holkou jsem začal chodit a načas jsem svoje schůzky s holkami ze seznamek omezil. Jenom občas jsem se připojil a chatoval s nějakou slečnou, ale nikam jsem s nimi nechodil. Když jsme se rozešli, zase jsem je začal zvát na schůzky. Proč ne?“

Tento respondent také uvedl, že jinak než přes internet už se neseznamuje: „V práci není příležitost, a když jsem s klukama na pivo, chceme si jen tak pokecat. Na netu je to stejně nejlepší, oťukat se, pak zajít na kafčo a dál se uvidí. Kámoši se

občas diví, že s těma holkama ze seznamek randím tak často, ale mě prostě nesedne každá, tak musím vybírat, i když to zabere dost času.“

Jak uvádí Nešpor ve své knize *Návykové chování a závislost: současné poznatky a perspektivy léčby*, jedním z rizikových faktorů u návykového chování ve vztahu k internetu, je nadměrně časově náročná účast (nejen) na internetových diskusních skupinách.

Respondent č. uvedl, že na online seznamkách tráví většinu volného času, připojuje se dokonce i ze zaměstnání či ze setkání s přáteli. Respondent č. 22 zase tráví velkou část svého volného času na schůzkách s dívkami, které poznal na internetových seznamovacích portálech. Navíc uvádí, že jiným způsobem se už ani nepokouší seznámit. Jejich chování je tedy ve vztahu k internetovým seznamovacím portálům možné označit jako návykové.

14.1 Léčba závislosti

Na toto téma (léčba závislosti na internetu) napsala knihu Dr. Young (1998). Strategie, které v ní autorka doporučuje, nejsou při léčbě návykových problémů neznámé. Jedná se především o práci s motivací, změnu životního stylu, využívání vlivu širšího okolí, rozpoznávání spouštěčů a vyhýbání se jim nebo jejich lepší zvládnání, prohlubování sebeuvědomění, udržování dobrého stavu a prevence relapsů (relapsů - (etymologicky doslova „znovuvzplanutí“) nastává tehdy, když je člověk znovu zasažen stavem, který jej již v minulosti zasáhl. Může se jednat o medicínský či o psychologický stav, jako je například deprese, poruchy stravování, schizofrenie, bipolární afektivní porucha, roztroušená skleróza, rakovina či návyk na drogy. Z medicínského hlediska se může jednat o konec remise, návrat příznaků nemoci či zhoršení stavu. (<http://cs.wikipedia.org/wiki/Relaps>)). Autorka také správně upozorňuje na skutečnost, že návykové chování ve vztahu k internetu může být formou úniku před jinými duševními problémy, které je třeba také léčit. (Nešpor, Karel: *Návykové chování a závislost: současné poznatky a perspektivy léčby*, str. 36)

15. Závěr

Ve své práci jsem se věnovala internetovým seznamovacím portálům a jejich uživatelům. Zaměřila jsem se na ty uživatele, kteří pomocí internetových seznamek hledají vážný vztah.

Na začátku práce byl popsán internet – jeho vznik, rozvoj ve světě i v České republice. Dále jsem se již zaměřila na internetové seznamovací portály – jejich začátky, jejich popularitu ve světě i u nás, jejich služby a potenciál. Také byly pro ilustraci popsány některé známé a úspěšné seznamovací portály a byly představeny jejich služby. Jelikož jsem si v rámci výzkumu založila profil na všech zmíněných seznamovacích portálech, získala jsem možnost porovnat jejich služby a nabídky.

Krátce jsem se zabývala také fenoménem dnešní doby – sociálními sítěmi a jejich srovnáním s klasickými seznamovacími portály. Jelikož však sociální sítě souží spíše ke sdílení informací s přáteli nežli k hledání partnera, nebylo sociálním sítím věnováno mnoho prostoru.

Nastíněno bylo i téma anonymity na internetu. Většina respondentů uvedla, že při seznamování přes internet nehraje důležitou roli. Jelikož jde o hledání partnera, je podle některých anonymita naopak nežádoucí. Tím se prostředí seznamovacích portálů nepochybně liší od jiných částí kyberprostoru, jako jsou například diskusní fóra, či nezávazné chaty.

Velice zajímavý byl i výzkum rizik spojených se seznamováním online. Muži se možností, že narazí na podvodnici, nezabývají. Ženy, u nichž je riziko seznámení se s násilníkem či podvodníkem o něco větší, tuto možnost vedou v patrnosti a snaží se jednat obezřetně, ale žádná z respondentek se s ničím podobným dosud nesešla.

S případem, kdy potencionální protějšek neuvedl na profilu pravdivé informace, se naopak většina respondentů setkala. Jak ale informátoři uvádí, s tímto rizikem je nutno při seznamování online počítat, neboť uživatelé se snaží zvýšit svou atraktivitu a eliminovat nežádoucí faktory (například manželství, které je nefunkční, nebo v rozvodovém řízení, je na seznamovacích portálech často uváděno jako již rozvedené).

Další problém se může vyskytnout při reálné schůzce uživatelů online seznávek, kdy u potenciálních partnerů nefunguje chemie, ačkoli si při chatování na seznamovacím portálu výborně rozuměli. Jak ale respondenti uvádí, je nutné s touto možností počítat a takový vztah vzniknuvší při seznamování online se může dostat do přátelské roviny. Všichni respondenti se s tímto případem setkali, ale od seznamování přes internet je neodradil.

Zmapován byl také proces seznamování přes internet od vytvoření profilu přes oslovení potenciálního partnera až po osobní setkání. Většina respondentů si myslí, že dobře vyplněný profil je velice důležitý, neboť je vizitkou potenciálního protějšku. Za důležitý je považován inzerát, ve kterém uživatel naznačí své úmysly a svou rodinnou situaci. Dále respondenti oceňují popsání zálib, díky čemuž se zvyšuje šance na oslovení uživatele s podobnými koníčky a cíly.

Dále se věnuji oslovení potenciálního partnera. Z výsledku výzkumu vyplývá, že ženy raději odpovídají na přijaté vzkazy, než aby potenciálního partnera oslovily samy. Funguje zde tedy prastarý koncept muže jako dobyvatele a ženy jako dobývané.

Respondenti uvádí, že správná doba k pozvání na schůzku neexistuje a strategie jednotlivých respondentů se liší. Někteří se snaží potenciálního partnera trochu poznat již v průběhu chatování, jiní zvou potenciální protějšky na schůzku prakticky ihned po zhlédnutí jejich profilu. Většina informátorů však dává přednost alespoň krátkému chatování a poznávání se s potenciálním partnerem.

Jelikož jsem se během výzkumu setkala s dvěma respondenty, kteří vykazovali vůči seznamování přes internet známky návykového chování, rozhodla jsem se sepsat kapitolu o riziku závislosti. Podle Karla Nešpora, který se zabýval závislostí ve své knize *Návykové chování a závislost: současné poznatky a perspektivy léčby*, není závislost na internetu závislostí v pravém slova smyslu, ale nelze popřít, že uvedené druhy návykového chování mají se závislostí určité společné rysy. Je proto nutné ji léčit. Jedná se především o práci s motivací, změnu životního stylu, využívání vlivu širšího okolí, rozpoznávání spouštěčů a vyhýbání se jim nebo jejich lepší zvládnutí, prohlubování sebeuvědomění, udržování dobrého stavu a prevence relapsů.

Pro tuto práci byly stanoveny dvě hlavní výzkumné otázky:

1. Podle jakých faktorů si uživatelé vybírají na seznamovacích portálech své potencionální partnery?
2. Jaké jsou preference, které vedou uživatele seznamovacích portálů k upřednostňování seznamování přes internet před jinými způsoby hledání partnera?

Z mého výzkumu vyplývá, že výhod seznamování přes internet je mnoho. Většina respondentů uvedla, že seznamování online je především velmi zábavné a jednoduché.

Část respondentů uvádí, že díky práci v kolektivu se stejným pohlavím se obtížně seznamují právě v zaměstnání. Dále také velice často zmiňují, že přátelé jsou mnohdy zadaní. Tyto faktory způsobují, že dotyční respondenti zkrátka nevědí, kde se seznámit. Internetové seznamovací portály jsou pro ně ideální možností.

Respondenti dále velice často zmiňují snadný přístup k seznamovacím portálům. Jelikož se seznamování online stalo velice oblíbeným, existuje opravdu velké množství seznamovacích portálů, které nabízejí nejrůznější služby. Je velmi jednoduché se zaregistrovat, vytvořit si profil a začít se seznamováním. Mnoho respondentů uvádí, že je nesmírně příjemné si po náročném dni jen zapnout počítač, přihlásit se na seznamovací portál a vyměňovat si s někým milé pozornosti. Zkrátka je to velmi příjemný způsob hledání partnera.

Dalším velmi často zmiňovaným faktorem je možnost ukončení komunikace. Několik respondentů uvedlo, že považují možnost ukončit chatování, neodpovědět na zprávu nebo nepřijmout pozvání za schůzku za výhodu. Seznamovací portály jsou mezi uživateli často považovány za svobodný prostor, kde odmítnutí není zdaleka tak bolestivé jako mimo virtuální realitu.

Seznamování online je také velice dobrým způsobem hledání partnera pro nesmělé jedince. Jak někteří z respondentů uvádí, při komunikaci na seznamovacím portálu nepropadají takové nervozitě jako při reálném rozhovoru s potencionálním protějškem. Mohou si v klidu promyslet, co dotyčné/mu odpoví a plány jim nezkazí ani projevy nervozity, jako například zčervenání v obličeji. Poté, co potencionálního partnera mají možnost poznat a ohodnotit při chatování, získávají uklidňující dojem, že se s dotyčným již alespoň trochu znají a nepropadají poté nervozitě při reálné schůzce.

Co se týče druhé výzkumné otázky, výpovědi respondentů na toto téma se shodují. Nejdůležitějším faktorem při hledání partnera online je místo bydliště potenciálního protějšku. Většina respondentů uvedla, že na internetových seznamovacích portálech hledají profily obvykle pomocí vyhledávačů typu „lidé z okolí“, které vyhledají profily jen těch uživatelů, kteří žijí ve stejném městě jako hledající, či v jeho blízkém okolí.

Druhým nejdůležitějším faktorem při seznamování online je profilová fotografie. Jak uvedlo velké procento respondentů, poté, co jim vyhledávač najde profily uživatelů z okolí jejich bydliště, rozhoduje již profilová fotografie, podle níž respondenti získávají často zmiňovaný „první dojem“. Uživatelé, kteří se rozhodnou nenahrát na svůj profil fotografii, výrazně snižují své šance na seznámení. Podle většiny respondentů profily bez fotografie nemají šanci zaujmout a jen minimum respondentů by svolilo ke schůzce s uživatelem seznamovacích portálů, jehož vzhled neznají alespoň z fotografie.

Několik respondentů také zmínilo důležitost aktivity, rychlých odpovědí na vzkazy a čas, který uplynul od posledního připojení potenciálního partnera. Častokrát bylo uvedeno, že uživatelé, kteří se již dlouho nepřipojili k seznamovacímu portálu a dlouho neodpovídají na vzkazy, mohou být považováni za již zadané a proto nežádoucí.

16. Bibliografie

Devito, Joseph A. *Základy mezilidské komunikace*. Grada Publishing. 2001, Praha, ISBN 80-7169-988-8.

Eddings, Joshua. *Jak pracuje Internet = How the Internet works*. Unis. 1995, Brno, ISBN 1-56276-192-7

Goffman, Erving. *Stigma*. Slon, 2003, ISBN 80-86429-21-0

Goffman, Erving. *Všichni hrajeme divadlo*. Studio Ypsilon, 1999, ISBN 80-902482-4-1

Giddens, Anthony. *Důsledky modernity*. Post. 2003, Praha, ISBN 80-86429-15-6

Huitema, Christian. *A bůh stvořil internet*. Mladá fronta. Praha, 1996, ISBN 80-204-0576-3

Lohisse, Jean. *Komunikační systémy: Socioantropologický pohled*. Karolinum, 2003, Praha, ISBN 80-246-0301-2

Matějka, Libor. *Internetová komunikace se zaměřením na fenomén Facebook*. Bakalářská práce. Univerzita Pardubice, 2011

Naumann, Friedrich. *Dějiny informatiky: od abaku k internetu*. Academia. Praha, 2009, ISBN 978-80-200-1730-7

Nešpor, Karel. *Návykové chování a závislost: současné poznatky a perspektivy léčby*. Psychiatrické centrum. Praha. 1996, ISBN 80-85121-52-2

Plaňava, Ivo. *Průvodce mezilidskou komunikací: přístupy - dovednosti – poruchy*. Grada. Praha, 2005, ISBN 80-247-0858-2

Renda, Miroslav. *Český Internet a Internet Explorer 4*. Grada. Praha, 1998, ISBN 80-7169-534-3

Sklenák, Vilém: *Data, informace, znalosti a Internet*. C. H. Beck. Praha, 2001, ISBN 80-7179-409-0

Šmahel, David. *Psychologie a internet: děti dospělými, dospělí dětmi*. Triton. Praha, 2003, ISBN 80-7254-360-1

Vybíral, Zbyněk. *Psychologie komunikace*. Portál. 2005, Praha, ISBN 80-7178-998-4.

Wallace, Patricie M. *The psychology of the internet*. Cambridge University Press. Cambridge, 1999, ISBN 0-521-63294-3

16.1 Články z odborných periodik

Baker, Andrea. *Cyberspace Couples Finding Romance Online Then Meeting for the First Time in Real Life*. CMC Magazine, 1998

Baker, Andrea. *Two By Two in Cyberspace: Getting Together and Connecting Online*. Cyberpsychology and Behavior, 2000

Barak, Azy. Shtatfeld, Rivka. *Factors Related to Initiating Interpersonal Contacts on Internet Dating Sites: A View From the Social Exchange Theory*. Interpersona, 2009

16.2 Elektronické zdroje

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Feromon>

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Internet>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Tim_Berners-Lee

<http://cs.wikipedia.org/wiki/Relaps>

<http://www.badoo.com>

<http://www.fi.muni.cz/usr/jkucera/pv109/2000/xchlad.htm>

http://www.forbes.com/lists/2010/10/billionaires-2010_Mark-Zuckerberg_I9UB.html

<http://www.internetworldstats.com/stats.htm>

<http://www.jiskreni.cz>

<http://www.match.com>

<http://www.plentyoffish.com>

<http://www.pooh.cz/pooh/a.asp?a=2016497>

<http://www.rande.cz>

<http://www.seznamka.cz>

<http://www.stesti.cz><http://www.w3.org/People/Berners-Lee>

17. Přílohy

17.1 Seznam respondentů

Respondent č. 1: žena, 22 let, studentka VŠ

Respondent č. 2: žena, 22 let, studentka VŠ

Respondent č. 3: žena, 26 let, VŠ vzdělání (asistentka v advokátní kanceláři)

Respondent č. 4: žena, 42 let, středoškolské vzdělání (účetní)

Respondent č. 5: muž, 26 let, středoškolské vzdělání (prodavač elektrotechniky)

Respondent č. 6: žena, 21 let, studentka VŠ

Respondent č. 7: muž, 21 let, vyučen (automechanik)

Respondent č. 8: muž, 41 let, vyučen (skladník)

Respondent č. 9: žena, 22 let, studentka VŠ

Respondent č. 10: žena, 23 let, středoškolské vzdělání (rodičovská dovolená)

Respondent č. 11: muž, 37 let, středoškolské vzdělání (zaměstnanec autosalonu)

Respondent č. 12: žena, 20 let, studentka VOŠ

Respondent č. 13: žena, 21 let, středoškolské vzdělání (pracovnice v sociálních službách)

Respondent č. 14: muž, 24 let, středoškolské vzdělání (nezaměstnaný)

Respondent č. 15: žena, 32 let, vysokoškolské vzdělání (rodičovská dovolená)

Respondent č. 16: muž, 49 let, středoškolské vzdělání (skladník)

Respondent č. 17: muž, 23 let, středoškolské vzdělání (nezaměstnaný)

Respondent č. 18: muž, 29 let, vysokoškolské vzdělání (obchodní zástupce)

Respondent č. 19: muž, 24 let, středoškolské vzdělání (číšník)

Respondent č. 20: žena, 28 let, středoškolské vzdělání (účetní)

Respondent č. 21: žena, 25 let, studentka VŠ

Respondent č. 22: muž, 23 let, středoškolské vzdělání (hasič)

17.2 Otázky k výzkumu (použito i jako dotazník)

Pohlaví respondenta

Věk respondenta

Dosažené vzdělání

Zaměstnání

Seznamování přes internet

Otázky k výzkumu

1. Jak dlouho se seznamujete přes internet?
2. Ovlivňuje vás riziko, že někomu „naletíte“ (zavádějící fotka, nepravdivé informace v profilu, podvodník) a jak?
3. Podle čeho si vybíráte na internetu své potenciální partnery? Co je pro Vás při hledání protějšku na online seznamce nejdůležitější?
4. Na co se při seznamování na internetu zaměříte nejdříve? (fotografie, záliby, místo bydliště apod.)
5. Jak důležité jsou pro Vás jednotlivé části profilu? (profilová fotografie, inzerát, informace o zálibách,...)
6. Používáte „vyhledávače“, které nabízí některé seznamovací portály? (např. „lidé z okolí“)
7. Využíváte možnosti poslat potenciálnímu protějšku virtuální dárek?
8. Co Vás zaujme na profilu potenciálního partnera?

9. Jak se rozhodnete potenciální protějšek kontaktovat a oslovit?
10. Pokud se rozhodnete potenciálnímu protějšku napsat zprávu/vzkaz, jak ho formulujete, s čím začnete?
11. Raději oslovíte vybraného uživatele (potenciálního partnera), nebo reagujete na přijaté vzkazy a proč?
12. Co by podle Vás rozhodně mělo být uvedeno na profilu uživatele online seznamek a proč?
13. Jaký inzerát Vás zaujme, co by v něm mělo být uvedeno?
14. Jaká zpráva/vzkaz vás zaujme a proč?
15. Na jakou zprávu/vzkaz či oslovení nereagujete a proč?
16. Je pro Vás důležitá anonymita (nemusíte uvádět celé jméno, nebo nahrát fotografii na svůj profil) a proč?
17. Cítíte s postupem času nějaké změny, které se týkají nároků na Vašeho potenciálního partnera a jaké?
18. Kolik času denně strávíte na online seznamkách?
19. Za jak dlouho (cca) od prvního kontaktu na internetu rozhodnete pro „reálné randé“?
20. Jaké jsou podle Vás výhody seznamování přes internet?
21. Jaké jsou podle Vás nevýhody seznamování přes internet?

22. Vyšel vám vztah, který začal na internetové seznamce, jak dlouho trval?

* Pokud se nikdy přes internet neseznamujete: Co vás na tomto způsobu seznamování odrazuje?

Předem mnohokrát děkuji za vyplnění.

Slibuji, že získané informace nebudou použity pro žádné jiné účely, nežli sepsání mé bakalářské práce.

17.3 Seznam obrázků

Obrázek č. 1 – Tim Berners-Lee (http://cs.wikipedia.org/wiki/Tim_Berners-Lee)

Obrázek č. 2 – Profil na portálu Badoo.com (<http://www.badoo.com>)

Obrázek č. 3 – Registrační formulář na portálu Štěstí.cz (<http://www.stesti.cz>)

Obrázek č. 4 – Profil na portálu Jiskření.cz (<http://www.jiskreni.cz>)

Obrázek č. 5 – Česko a sociální sítě v číslech
(<http://www.pooh.cz/pooh/a.asp?a=2016497>)